

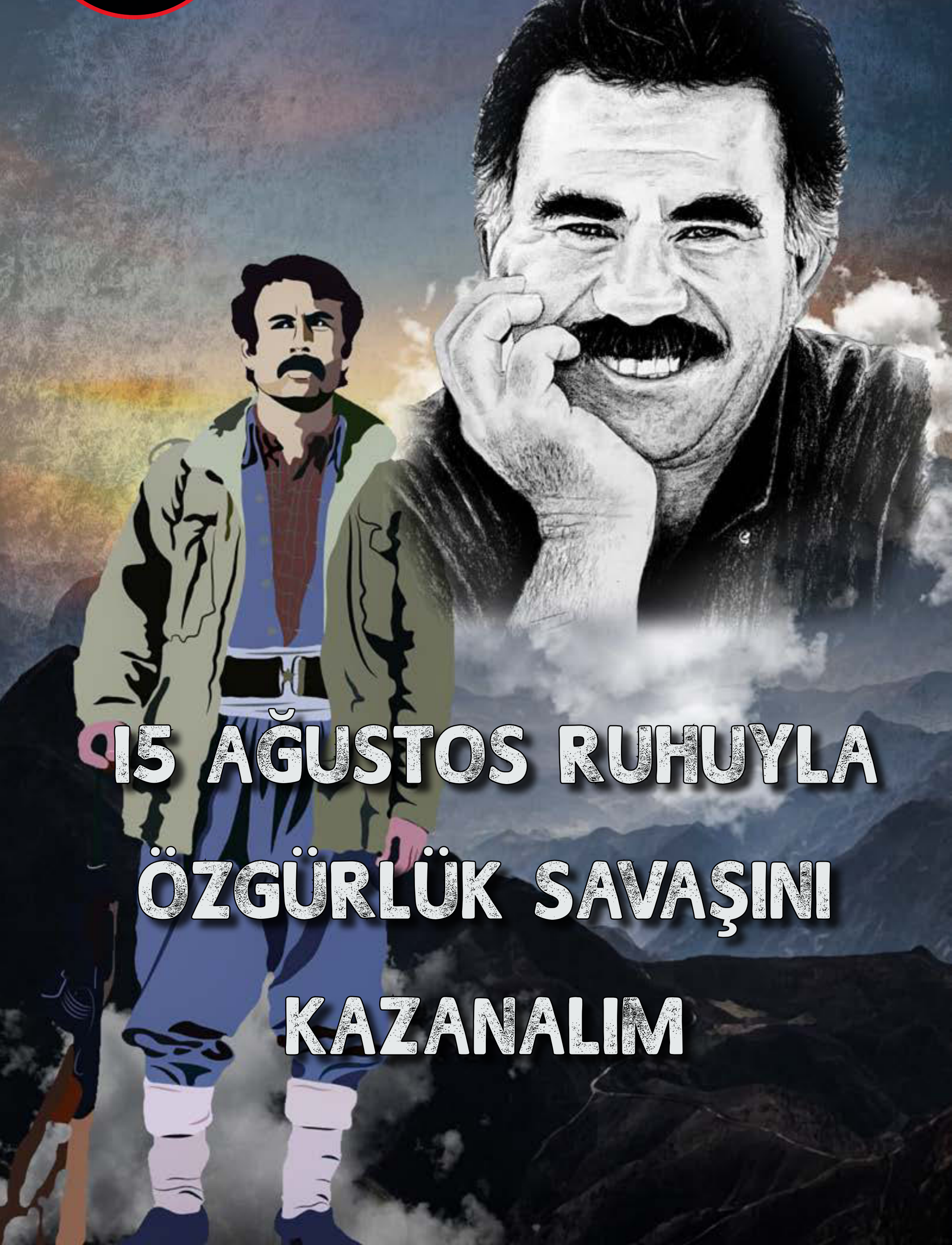

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

2 Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

| Sayı: 24 | Temmuz/Ağustos 2023

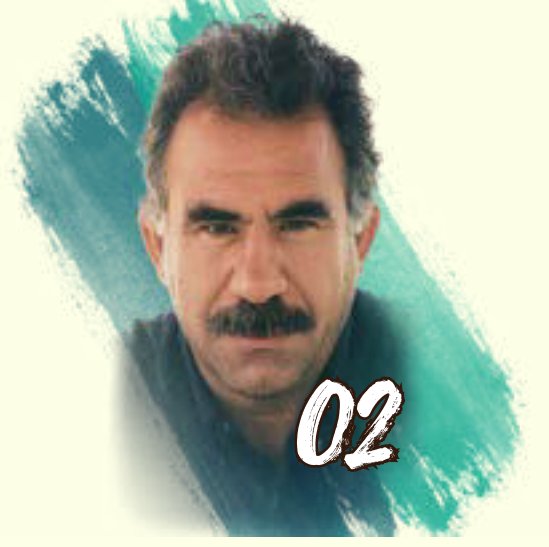

**15 AĞUSTOS RUHUyla
ÖZGÜRLÜK SAVAŞINI
KAZANALIM**

BU SAYIDA

- 02 Kapitalizm ve Sosyalizm
Önder Apo
- 06 Apocu Gençliğin Önder APO'nun Fedaileri Olduğunu...
Baran Mawa
- 11 Genç Kadın Kimliğimizle Kimlik Savaşımında Tanıştık
Axîn Mahîr Dicle
- 15 Mîna Ferîşteyan Dil û Hestên Wî Paqij Bû
Rêhevala wî ya têkoşînê
- 19 İlk Kurşun
Hasan Çaçella
- 24 14 Temmuz Direniş Ruhu Zaferin Garantisidir
Senar Viyan
- 28 14 Temmuz Ve 30 Haziran Çizgisindeki Devrimci Mücadele...
Duran Kalkan
- 32 Yurttaş İmalat Merkezinden Devrimci Karargâhlara
Rêzan Avesta
- 36 Zehirli Gazı Sadece Bilimin Saptırılması Olarak Değil...
Seher Deniz
- 40 Özgürlük Arayışı Özgürlüğün Ta Kendisidir
Nûda Tolhildan
- 43 Sykes-Picot, Dağılan Osmanlı, Sevr ve Lozan Antlaşmaları
Ş. Kasım Engin
- 48 Lêkolînek Li Ser Çanda Jinan
Yurtsever Gençlik

Bizi Takip Etmek İçin
Kutucuklara tıklayın

EDITÖRDEN

15 Ağustos Ruhuyla
Özgürlük Savaşını Kazanalım

Değerli Yurtsever Gençlik!

Yurtsever Gençlik Dergisi Olarak Temmuz ve Ağustos sayısıyla "15 Ağustos Ruhuyla Özgürlük Savaşını Kazanalım" şiarıyla karşınızdayız.

Bilindiği üzere fedailer ayı olan Haziran ayını geride bırakarak Kurdistan Özgürlük Mücadelesi tarihinde dönüm noktası olan iki önemli tarihi karşılıyoruz. 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi ve ardından gelişen direnişe yanıt olmak amacıyla Şehid Egit (Mahsum Korkmaz) şahsında faşizme sıkılan ilk kurşun özellikle biz Kürt gençleri ve genç kadınları açısından farklı bir anlam ifade etmektedir. Kürt'ün yeniden dirilişini ifade eden bu tarihler Kurdistan gençliği açısından bir dönüm noktası olma özelliğini taşıyor. Amed Zindanında Kemaller, Hayriler, Akifler ve Kurdistan gençliğinin öncüsü KIZIL YILDIZ Ali Çiçek'ten alınan direniş mirası günümüze ve geleceğimize ışık tutuyor. Şehit Egîd'in (Mahsum Korkmaz) öncülüğünde namludan çıkan ilk kurşunun sesi Botan dağlarına, Botan dağlarından, Dersim'e, Serhata, Zagroslara kadar yankılanmaya devam ediyor.

Yurtsever Gençlik Dergisi olarak sizler için bu iki önemli konuyu ele alırken bununla birlikte farklı birçok içeriğe de yer verdik.

Bizi okuyun Bizi Tanıyın

Genç Başladık Genç Başaracağız!

Editör

KAPİTALİZM VE SOSYALİZM

Kapitalist modernitenin topluma dayattığı bireyciliğe karşı toplumsallığı savunmak, bunu özgürlük ve eşitlik talepleriyle bağlantılandırmak klasik sosyalist ütopyanın temel idealleridir. Topluma, özgürlüğe ve eşitliğe duyulan geleneksel özlem kapitalizmin hegemonik özellik kazanmasıyla daha da şiddetlenmiştir. Liberal ideolojik hegemonya geliştikçe, sosyal ütop-yalar gelişen bilimden etkilenecek kendilerini sosyalist ilan ettiler. Yeniçağın merkezî uygarlık sisteminin hegemonik kayması, Batı Avrupa'daki kentleşme hareketlerinin uzun süreli mücadelesinin sonucudur. İslâm ülkelerinin, Çin ve Hindistan'ın ellerinde bulundurduğu uygarlık hegemonyasının ciddi biçimde kayması 16. yüzyılda hız kazanmıştır. Batı Avrupa kent kültürünün eski uygarlık merkezlerinin kültürünü başarıyla özümsemesi bunda temel rol oynar.

Sanıldığıının aksine, Batı Avrupa uygarlığı Hristiyanlık kültürünün gücü ve çözümleyiciliğinden değil, yeni kent yaşamının ihtiyaçları karşısındaki çözümsüzlüğünden kaynaklanan

yeni kültür arayışlarıyla bağlantılıdır. Hristiyanlık 16. yüzyıldaki gelişmeler karşısında ancak reformla kendini sürdürebildi. Dinde reform yeni kent uygarlığının kültürel ihtiyacını çok sınırlı ölçüde karşılayabilecek durumdaydı. Kilisenin ulusallaşması özde değil biçimsel bir değişiklikti. Kültürel ihtiyacın asıl kaynakları, Ortadoğu İslâm'ı ile Çin ve Hindistan uygarlıklarıydı. Bu merkezlerden yapılan aktarmalar, 18. yüzyılın sonlarında başlayan İngiliz ekonomik, Fransız politik ve sosyal devrimleriyle sonuçlanmıştır. Şüphesiz bunda başka birçok etken de rol oynamıştır. Keşifler ve icatlar her ne kadar yenilikler taşıysalar da, son tahlilde bu eski uygarlık merkezlerinin kültürel aktarışı olmadan hegemonik kayma mümkün olamazdı. Şüphesiz Avrupa Rönesans, Reform ve Aydınlanma hareketleriyle muazzam bir yenilik ve sentez kabiliyeti göstermiştir. Tarihin daha önceki dönemlerinde bu tür büyük hareketleri Verimli Hilal'de, Aşağı Mezopotamya'da, Doğu Akdeniz ve Ege kıyılarında görmekteyiz. Aslında sırasıyla bu tarihsel merkezlerde oluşan merkezî uygarlık sisteminin

son büyük halkası Batı Avrupa kıyılarındaki kurulmuştur. Bunda İtalyan kent uygarlıkları belirleyici rol oynamıştır.

Konumuz açısından önemli olan, bu yeni uygarlığın yani kapitalist modernitenin yeni bilimsel paradigmayı kendi hegemonyasına almasıdır. Dinsel, hatta felsefi kökenli zihniyet yerine ikame edilen pragmatik yeni bilim yükselen değer haline geldi. Üniversitelerde 18. yüzyılın sonlarında gelişen bilimsel devrim diğer politik, sosyal ve ekonomik devrimlerin tamamlayıcısı oldu. Deneysel fizik bilimleri ile toplumsal doğayla ilişkili bilimler arasında köklü bir ayrım yapıldı. Kendi içlerinde çok sayıda uzmanlık alanları, bilim dalları oluştu. Liberal ideolojik hegemonya sosyal bilimlere damgasını vurmakta gecikmedi. Devrimlerin olumlu sonuçlarını kendi tekelinde evcilleştirip çıkarlarıyla uyumlulaştırdı. Sosyalist ütopyanın 19. yüzyılın ortalarına doğru K. Marks ve Engels öncülüğünde kendini bilimsel sosyalizm olarak açıklaması, liberalizmin bilimciliğinin etkisi altında gerçekleşti. Zaten K. Marks ve F. Engels kendi bilim-

sel sosyalizmlerinin Alman felsefesi, İngiliz ekonomi-politiği ve Fransız sosyalizminin bir sentezi olduğunu açıklamaktan geri durmamışlardı.

Tüm bilimsellik ideasına ve eleştireliliğine rağmen, bilimsel sosyalizm, başta Rusya ve Çin reel sosyalizmleri olmak üzere çok sayıda deneyimin de ortaya serdiği gibi, kapitalist modernitenin maddi kültür yapılarıyla (ekonomik, sosyal ve politik kurumlar) zihniyet ve bilimsel dünyasını aşma gücünü tam göstereemedi. Sosyalist devrimlerin tümüyle yenildikleri ve boşa çıkarıldıkları iddia edilemez. Bu devrimlerin büyük bir miras bıraktıkları, halen güncel yaşamın vazgeçilmez bir unsuru ve zihniyet dünyasının en umutlu gücü oldukları inkâra gelmez. Fakat alternatif uygarlık ve modernite farkını keskinleştirip tahkim edemediler. Kapitalist modernite içerisinde önemli ölçüde erimekten kurtulamadılar. Bu gerçeğin bir kader değil, kapitalist dönem sosyalizminin çözemediği sorunlarla bağlantılı olduğu

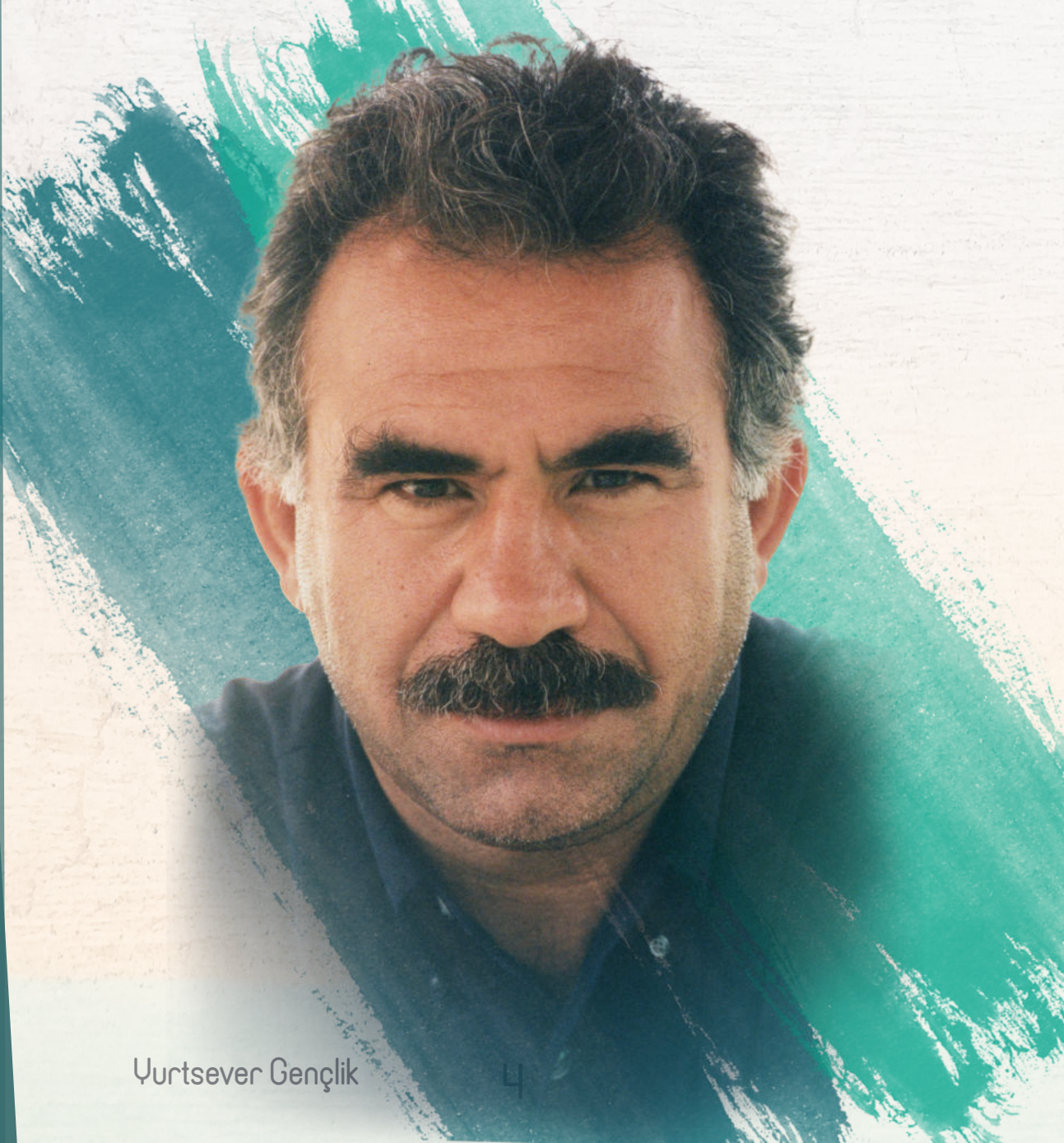

günümüzde yeterince açığa çıkmıştır.

Sanayi kapitalizmiyle birlikte toplumla ilgili olarak yapılan tartışmalar önemlidir. Bu dönemde sosyalist ütopyalar giderek bilimsel bir temele ve eylemsel çizgiye oturtulmaya çalışılır. Fakat hepsinin altında geçmişle köklü bir kopuşu yaşayan Aydınlanma düşüncesi yatar. Aydınlanma düşüncesinin geçmişin diyalektik aşılması değil de geçmişten kökten kopuşla ilgili olması, daha sonraki iki yüz yıllık süreci güçlü bir biçimde etkilemiştir. Her olgu sanki yeni yapılanıyormuş, geçmiş ve gelenekle bağı yokmuş gibi ele alınmıştır. Hatta geçmişle ilgili her şey negatif değerlendirmelere konu edilmiştir. Yeni paradigma

gereği bu tutumun anlaşılır nedenleri olsa da, toplumsal gerçeği çarpıtarak yansıtaçağı açıktı. Şüphesiz Aydınlanma düşüncesinin hakikat kapasitesi birçok yönüyle (tamamen değil) kendinden önceki çağlarınkinin üstündedir. Öyle olmasaydı zaten yeniçağı yaratamazdı.

Ama böyle olması tüm hakikati kapsadığı anlamına gelmez. Ancak tüm öncüllerinin ideası bu yönlüydü. Sorunlar da bu ideadan kaynaklanmıştır. Hegel'i Aydınlanma düşüncesinin büyük ama onu revizyondan geçiren filozofu olarak tanımlamak mümkündür. Toplumsal tarihe hak ettiği yeri verdiği gibi, bilim felsefesini de henüz (bir yönüyle) aşılmamış güçte

“Toplumsal doğanın kendisi kùltürdür”

ortaya koymuştur. Hegel’den beslenen K. Marks, Hegel’in felsefesindeki güçlü ve aşırı idealist yanını materyalizmle aşacağını sanmış ve bunda da tutarlı davranmıştır. Burada sorun olan, idealizm-materyalizm ayrımının pek önemli olmadığını, özünde her ikisinin de idealist metafizik özellikler taşıdığını anlaşılamamış olmasıdır. İki zıt felsefe yapıldığı sanılmıştır. Marks burada Hegel’den daha çok Aydınlanmacı çizginin etkisindedir. Marks, geçmişi aşmışlıktan da öteye hükümsüz saymış veya bir gölge olaydan, görüntüden ibaretmiş gibi değerlendirmiştir. Geçmişin tüm ağırlığıyla ‘şimdi’ olduğunu idrak edememiştir. Bu konuda Hegel’den daha donanımsızdır. Ömrünün son yıllarında (1880-1883) bu eksikliğin ve hatanın farkına vardığı, hem üstyapı denen devlet olgusunun hem de eski komünal toplumun önemini fark ettiği söylenebilir. Doğu toplumuna ilgisi artmıştır. Düşüncesinde bazı düzeltmeler yapmıştır. Fakat Aydınlanmacı çizgi tüm reel sosyalizm tarihi boyunca Marksizm’e egemen olmuştur. Bu tarihin temel hatası şudur: Yeni toplum veya komünizmin tümüyle kapitalizmin üzerinde, kapitalist toplumun aşılması biçiminde gerçekleşeceğine inanılmış, hatta buna ‘bilimsel sosyalizm’ olarak bilim seviyesinde bir değer atfedilmiştir. Bu yaklaşımın kendisi de iki temel hata içerir: Birincisi, ne fizik bilimlerin de ne de biyolojik bilimlerde bilimsel kesinliğin tam geçerli olabileceği (Bunun o dönemin bilimlerine duyulan güvenle bağını görmek önemlidir), son-

radan da olsa anlaşılmış olan bu gerçek fark edilememiş, dolayısıyla toplumsal doğanın kesin bilimsel formülasyonlara tabi tutulamayacağı anlaşılamamıştır. Toplumsal doğanın kendisi kùltürdür; zihniyetin ele avuca sığmaz etkisini her an taşımaktadır. Dolayısıyla hatalarının temelinde bilimsel yaklaşım adı altında toplumsal doğanın yasalarını fiziki veya biyolojik Darwinist yasalarla özdeşleştirmeleri yatmaktadır. İkinci hata, tarih felsefesiyle ilgilidir. Bizzat toplumun tarihsel bir olgu olduğu ama farklı, ikincil bir doğa olarak değerlendirilmesi gerektiği fark edilememiştir. Toplumsal şimdinin büyük oranda toplumsal tarih olduğu anlaşılmak bile istenmemiştir. Aydınlanma düşüncesi bu fırsatı vermemektedir. Geriye liberalizmin içini boşalttığı pozitivist kaba bir dünya görüşünce yapılmış kapitalizm değerlendirmeleri kalmıştır. Kapitalizm hâkim, biricik, dönemine göre en ileri toplum sayılmıştır. Kapitalizm bir sömürü biçimi olmanın çok ötesinde yeni toplumla özdeşleştirilmiştir. Milyonlarca, belki de milyarlarca yıllık dünya-toplum oluşumunu kapitalizm gibi insan toplumunu en insanlık dışı, dolayısıyla dünya dışı yöntemlerle soyan bir istismar sistemi toplumun zafere erişmiş gerçeği sayılmıştır! Marksist paradigmadaki temel zaaf burada yatmaktadır. Dolayısıyla reel sosyalizmin çözülüşünün altındaki temel etken de budur. Marksizm’e veya reel sosyalizme dayalı bir düzeltme hareketi bu hakikatten yola çıkmalıdır.

APOCU GENÇLİĞİN ÖNDER APO'NUN FEDAİLERİ OLDUĞUNU GÖSTERMEK GEREKİR

Değerli Yurtsever Gençlik!

Ardımızda bıraktığımız 1 Haziran Hamlesi'nin yıl dönümünü gecikmiş olsa mücadele tarihimizdeki öneminden, yarattığı ruh ve bilinçten kaynaklı tüm yurtsever, sosyalist gençliğe kutluyoruz. Bu hamle sürecinde yer alan ve şehit düşen büyük komutanlarımız olan Adıllar, Nudalar, Engin Sincarlar ve Reşit Serdar arkadaşları büyük bir saygıyla anıyor ve bağlılığımızı yineliyoruz. 1 Haziran Hamlesi; içte ve dışta düşmanların Önderliğimize karşı gerçekleştirmek istedikleri komplo ve onu başarma umutlarını yerle bir etmiş, tarihimizin ikinci bir 15 Ağustos'u olma vasfını yüklemiştir. Aynı zamanda halkımız ve mücadelemiz için çelikten bir irade yaratarak mücadele kararlılığını arttırmış ve başarı umut ve iradesini zirveye taşımıştır. Şüphesiz bunu Önder Apo'ya ve bugün de Avaşın'den Xakurkê'ye, Xakurkê'den Zap ve Metina'ya, Metina'dan Heftanin'e, Heftanin'den Botan, Amed ve tüm Bakur Kurdistan eyaletlerinde fedai çizgide savaşılan kahraman gerillaya borçluyuz. Gerillanın direnişine rehberlik eden ruh

14 Temmuz direniş ruhudur. Bu ruhu açığa çıkaran ve günümüzde mücadelemizi aydınlatan M.Xeyri Durmuş, Kemal Pir, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek yoldaşları da bu vesileyle büyük sevgi ve minnet duygularıyla anıyoruz. 1 Haziran Atılım ruhuyla savaşılan ve 14 Temmuz direnişçiliğinin ruh ve bilinciyle mücadele ederek şehadete ulaşan Leyla Amed (Sorxwîn) şahsında tüm devrim şehitlerini saygı ve minnetle anıyor, anılarını mücadelemizde yaşatacağımızın ve fedai çizgide mücadeleyi büyüterek zafere ulaştıracağımızın sözünü yineliyoruz.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Türkiye ve Bakur Kurdistan'da seçimler gerçekleşti ve seçim süreci sonuçlandı. AKP ve MHP'nin öncülük ettiği faşist ittifak iktidarda kalmaya devam etmiş, mevcut konumunu korumuştur. Şüphesiz faşist ittifakın konumunu koruması, iktidarda kalmasının önümüzdeki sürece etkisi olacaktır. Bu durumun kendisiyle getireceği hem avantajlar hem de tehlikeler ve deza-

vantajlar olacaktır. AKP-MHP faşist ittifakının yenilgisini gerçekleştirerek Önder Apo üzerinde yürütülen tecrit, izolasyon ve psikolojik işkence sistemine son vermeyi amaçlıyoruz. Yine Kurdistan'ı özgürleştirme mücadelesine dayanarak Ortadoğu ve dünyanın demokratikleşmesi temelinde Kapitalist modernite ve yaşam tarzı olan liberalizmden kurtularak özgürleşmesini istemekte ve bunun mücadelesini vermekteyiz. Mücadelemiz bu temelde olmaktadır. Yaşanan siyasi-askeri, ekonomik, sosyal vb. hususlarda yaşanan tüm gelişmeleri bu doğrultuda ele almakta ve mücadelemizi başarıya, zafere götürmeye kilitlemeliyiz. Gerçekleştirilen 14 Mayıs ve 28 Mayıs seçimlerini de bu temelde ele alarak, seçimlerin yarattığı olanaklara dayanarak faşist AKP-MHP rejimini seçimlerde yenilgiye uğratmayı hedefledik. Seçimler gerçekleşti ve bu süreç sona erdi. Şimdi üzerinde durulması ve değerlendirilmesi gereken ortaya çıkardığı sonuçlar olmaktadır. Bu sonuçların bölgeye ve dünyaya etkileri olacaktır. Şüphesiz yurtsever gençlik hareketi olarak yaşanan gelişmelerden etkilenmekle birlikte hem temsil ettiğimiz ideolojik duruş ve siyaset hem de askeri olarak etkili ve önemli bir güç olarak biz de Ortadoğu'da ve Dünyada yaşanan gelişmeler üzerinde etkide bulunmaktayız. Yaşanan tüm gelişmeler birbiriyle bağlantılı olarak gelişmekte olduğu için etkilenen ve etkileyen bir pozisyondayız. Bu açıdan yaşanan siyasi ve askeri gelişmeleri bu çerçevede ele alarak değerlendirmek ve yurtsever gençlik hareketi olarak kendimizi buna göre planlamamız gerekmektedir.

Bu seçim sonuçları da gösterdi ki, önümüzdeki mücadele süreci daha da çetin olacaktır. Faşist rejim bu meşrulaştırma operasyonu ile hem dışarda hem de içeride kendini daha fazla kabul ettirmeye çalışacaktır. Bu seçimlerin bir sonucu da şudur ki Kürt halkına karşı geliştirilen tasfiye konsepti bir bütün devam edecektir. Bu konseptte bir değişiklik yoktur. Zaten AKP-MHP, bu konsepti devam ettirmek, stratejik hedeflerini gerçekleştirmek ve yine

hegemonya kurmak için bu seçim sürecini ayarlamışlardır. Bu politikalarını devam ettirebilmek için bu seçim yöntemine başvurmuşlardır. Bundan kaynaklı çok duyarlı bir şekilde farkında olmamız gerekiyor ki faşist rejim daha saldırgan bir şekilde saldırılarını sürdürecektir. Bu durum, faşizmin güçlü olduğunun göstergesi olmadığı gibi tam aksine en zayıf durumda olduğundan dolayı saldırmaz ise yenileceğini, biteceğini görmesinden kaynaklanmaktadır. TC'nin kuruluşu, Kürt halkının inkar ve imhası üzerinde inşa edildiği için Kürt halkı özgür varlığını kendisinin yokluğu olarak görmektedirler. Kürt halkını soykırımdan geçirme ve bitirme zihniyet ve siyasetlerinin önünde tek engel olarak hareketimizi gördükleri için tüm güçlerini ve olanaklarını PKK'yi tasfiye etmek için peşkeş çekmektedirler. Doğru baktığımızda göreceğiz ki seçim adı altında oluşturulan ittifaktaki güçlerin hepsi bize karşı oluşturulmuştur. AKP-MHP-Hizbulkontra-KDP bir savaş cephesi gibi bize karşı örgütlendirilmiştir. Hizbulkontranın da bu ittifaka dâhil edilmesini doğru anlamak gerekiyor. Bu sadece bir seçim ittifakı değildir. Kürt halkının soykırımı ve mücadelemizin tasfiyesi konseptinde kullanılmak isteniliyor. Önümüzdeki süreç topyekun direniş süreci olacaktır. Belki seçimler yoluyla hedeflediğimiz gibi AKP-MHP faşist rejimine kaybettirmedik. Zaten faşist rejimle sadece seçim yoluyla da mücadele yürütüyoruz. Mücadeleyi sadece seçimlere indirgeyerek, başarının bu kadar basit ve kolay gerçekleşmesini ummak ne kadar yanlış ve hatalıysa seçimleri bir mücadele alanı ve imkanı görmemekte bir o kadar hatalı bir yaklaşım ve bakış olacaktır. Kadın ve gençlik öncülüğünde, çok değerli ve anlamlı bir duruş ve çalışma açığa çıkmıştır. Üzerimizde yürütülen çok tehlikeli saldırıları boşa çıkarmak için toplumsal mücadelenin ve örgütlülüğünün geliştirilmesi gerekmektedir. Bunun için yurtsever gençler olarak öncülüğümüz esas olmaktadır. Bir yandan faşist soykırımcı saldırılara karşı amansız bir direnişin içinde olmak kadar, diğer taraftan örgütlü bir

toplumsal mücadeleyi daha da geliştirmeli ve büyütmeliyiz.

Faşizmin saldırılarının en yoğun olduğu ve ilk yöneldiği yer İmralı olmaktadır. Önderliğimize insanlık tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir tecrit ve işkence sistemiyle yönelmektedirler. Buna karşı Önderliğimiz büyük bir direniş göstermektedir. 2 yıl üç ayı geride bırakan mutlak tecrit durumundan kaynaklı Önderliğimizden herhangi bir haber alma durumu gerçekleşmemiştir. Önderliğimizin tek bir sözünün dışarıya ulaşmasından korkmaktadırlar. Her ne kadar Önderliğimizden haber alamazsak da Önderliğimizin son görüşmesinde kardeşi Mehmet ile yaptığı telefon konuşmasında herkesi direnişe çağıran tutumunu biliyoruz. Bizim üzerimize düşen bu süreçte Önder Apo'nun bu büyük direnişini anlamak ve bu konudaki sorumluluklarımızı yerine getirmek temelinde olmalıdır. Önder Apo tüm değerlerimizin yaratıcısı olarak bizim için her şeyi ifade etmektedir. Bizim için ve tüm insanlık için özgür yaşamın nasıl olması gerektiğini ortaya koydu. Önder Apo'yu derinden anlamak, hissetmek ve ruhsal birliği yakalamak için duygu ve düşünce dünyamızda yaşamsallaştırmamız gerekmektedir. Normal koşullarda bile bir insanın kapalı bir yerde kalmasının dayanılmazlığını bilmeyenimiz, yaşamayanımız yoktur. Önderliğimiz İmralı gibi işkence sisteminde 25 yıldır tek başına rehin tutuluyor ve en ağır koşullar dayatılıyor. Varlık olarak insanlık, toplumsaldır. Yani toplum olmadan yaşaması mümkün olmadığı gibi birey olarak da toplumsallığından soyutlandığında bir anlam ifade etmemektedir. Önderlik, insanın yalnız yaşayamayacağını şu sözlerle dile getirmektedir: 'İnsanlık türünün güç kazanması tamamen toplumsal düzeyiyle kurduğu ilişkiye bağlıdır. Bireyi zayıf kılmanın, köleleştirmenin en vahşi tarzı, ona dayatılan yalnızlık düzeyidir, yaşadığı tecrittir.' Yurtsever gençlik hareketi olarak tecridin kırılması ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamayı, Önderliği tüm çalışma-

larımızın merkezine almayı en temel amaç ve çalışma olarak belirlemeliyiz. Bunu bir hamle olarak ele almalı, düşünceden yaşama, duygularımızdan ruhumuza kadar öncelikle Önder Apo ile ruhsal birliği yakalamalı; örgütlemeyen eğitime, eğitimden eyleme tüm çalışmalarımızı bu temelde yürütmek ve yaklaşmak gerekiyor. Apocu gençlik olarak, Önderliğimizin bu tecrit ve işkence sisteminde tutulmasını kabul etmemeli, buna alışmamalı ve Önderliksiz bir yaşamı yaşamaya-çağımızı ve yaşatmayacağımızı dostla da düşmana da göstermeliyiz. Şüphesiz bunu öncelikle Önderliğimizi okuyarak, anlayarak onunla aynı duygu ve düşünceleri paylaşarak kendimizden başlatmalıyız.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Seçim öncesi başlayan operasyonların en esaslı amacı, örgütlü kitleliğimizi dağıtmaktı. Sara ve Ruken arkadaşların fedai eylemleriyle başlayan ve en son Newroz'da zirveleyen moral-motivasyonu kırmak üzerineydi. Şüphesiz düşmandır, düşmanlığını yapacaktır. Bizim üzerimizde hesaplar, saldırılar ve planlar yapacaktır. Neden böyle yapıyor diyemeyeceğimiz gibi böyle saldırılar yapıyorlar diye de şoke olmamak gerekiyor. Düşmanın işi, düşmanlık yapmaktır. Zaten biz de onun düşmanıyız. Ondan daha fazla bu gerçekimizi bileceğiz. Burada sorun düşmanın tutuklama, kaçırma, tehdit, işkence, öldürme ve özel savaş uygulamaları değildir. Bunu bilmeyenimiz, bu gerçekliğin farkında olmayanımız en azından söylemde yoktur. Sorun böylesi soykırımcı bir düşman gerçekliğine sahip olmamıza rağmen buna göre, savaşıyor ve mücadele ediyor muyuz? Halkımızın kaderi ve özgür yaşam hayalleri yürüttüğümüz bu mücadeleye bağlıysa ve sürecin başarı ölçüsü gençliğin katılım tarzına bağlıysa, ne kadar örgütleniyor ve ne kadar mücadeleliyoruz? Ölçümüz bu olmalıdır. Önder Apo'nun mücadele gerçekliğimizi vurgulayan ve tutum sahibi olmamızı istediği belirlemesini aklımızdan çıkarmamamız gerekir: "Büyük kavga

yaşamak içindir. Sizleri kolay kazanmıyoruz, dolayısıyla siz de kendinizi kolay kaybetmeyin. Etrafınızdaki değerleri de kolay kolay kaybetmeyin. Devrimcinin sözü bu gerçeklerle bağlantılıdır. Ve gerçekleştirme şansı verdiğinde bu söz değerlidir. Aslında bu temelde hepiniz kendinizi sözleştiriyorsunuz, kararlaştırıyorsunuz ve başarı yolunu açıyorsunuz. Savunduğunuz sözü sonuna kadar savunacaksınız, attığınız adıma sonuna kadar sahiplik edeceksiniz. Söyleyin ve yapın. Ne sözünüzü,

kişilikler yaratma ve köleleştirmeyi amaçlamaktadırlar. Ahlak ve politikadan soyutlanan toplum ve birey direnemez ve mücadele yürütemez. Düşmanın her yöneliminin altında bu gerçek vardır. Bir kere bunu doğru bilince çıkarmak ve deyim yerindeyse bilincimize, belleğimize kazımak gerekmektedir. Mücadelesizlik böyle şırınga edilmektedir. Tüm bunlar çok planlı, devletin memurları, polisleri, imamları, öğretmenleri ve askerlerince örgütlü bir biçimde yapılmakta, amacı gençleri ve genç kadınları mücadeleden koparmaktır. Ajanlaştırmının bu kadar

“Kurdistan’da her şey özel savaş politikalarına göre gelişmektedir”

ne de adımınızı savunacak kadar gücünüz yoksa, kuvvetiniz yoksa, o zaman zavallılar durumuna düşersiniz. Bunu belirtirken kimse mucize istemiyor. Özenle hazırlanmış bir kavgaın gereklerini sıradan bir çabayla yerine getirebilecek bir tutum bekliyoruz.” Apocu gençlik hareketi olarak değerlendirmemizi bu temel hususlardan yola çıkarak sorgulamalı, işe Önder Apo’nun bu belirlemesinden yola çıkarak başlamalıyız.

Kurdistan’da her şey özel savaş politikalarına göre gelişmektedir. Tüm politikalar, özel harp dairesi tarafından tüm ayrıntıları üzerinde özenle durarak geliştirilmektedir. Adli olaylardan tutalım en basit görünen olaylara kadar özel savaşın planlamaları sonucunda gelişmektedir. Kaçırma, kaybetme, öldürme, işkence, tecavüz, uyuşturucu, kumar, fuhuş vb. tüm yozlaştırıcı faaliyetler özel savaşın oyunları olmaktadır. İlk hedeflediği kesim ise gençlik ve kadın olmaktadır. Cinsiyetçilik, dincilik, bilimcilik ve milliyetçilik zihniyeti üzerinden gençliğe yönelmekte bu zihniyete göre toplumları özünden çıkararak sürüleştirmek yine kişileri ahlak ve politikadan kopararak uydu

artmış olmasının bir nedeni de toplumumuz ve özelde gençliğin üzerinde böylesi oyunların oynanmasındandır. Tüm bunları çok planlı ve sistematik bir şekilde yürütmektedirler. Bunların gelişmesindeki birinci neden düşman bilincinden yoksunluk olurken, ikinci nedeni ise özel savaş politikalarını ve yarattığı toplumsal sorunları iyi çözümlememeden kaynaklanmaktadır. Gelişen tüm özel savaş saldırılarını kendimizi, örgütsüz gençleri, genç kadınları ve tüm toplumu ideolojik olarak eğiterek, bilinçlendirerek mücadele yürütebiliriz. İdeolojik ve örgütsel olarak kendimizi eğitmezsek, saldırıları da boşa çıkaramayız.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Tüm çalışmalarımız örgütlemekten eğitime, eğitimden öz savunmaya kadar tüm çalışma ve etkinliklerimizin merkezine Önder Apo’yu koyarak, İmralı işkence, tecrid ve izolasyon sistemini parçalamayı hedeflemelidir. Apocu gençlik hareketi olarak her alanda faşist düşmana karşı aktif bir mücadele içerisinde olmalıyız. Ev ev, mahalle mahalle Bakure Kurdistan’lı ve Türkiye sosyalist gençliğine ulaşarak,

bilinçlendirme çalışmalarına ağırlık verilmelidir. Apocu gençliğin Önder Apo'nun fedailerini olduğunu, bunun bir slogan olmadığını yaşamı durdurma noktasına getirerek dost ve düşmana göstermek gerekir. Düşmanın tutuk-

insanlık dışı yöntemlerle saldırmakta, kültürel- fiziki soykırımı dayatmaktadır. Buna karşı ideolojik-örgütlü mücadeleyi esas almalıyız. Zafer mücadelemiz, bizlere fedakarlığı, özveriyi, cesareti ve görevlere bağlılığı emretmektedir.

“Bize kalan, Önder Apo'nun sözlerine kulak vermek, anlamak ve uygulamaktır”

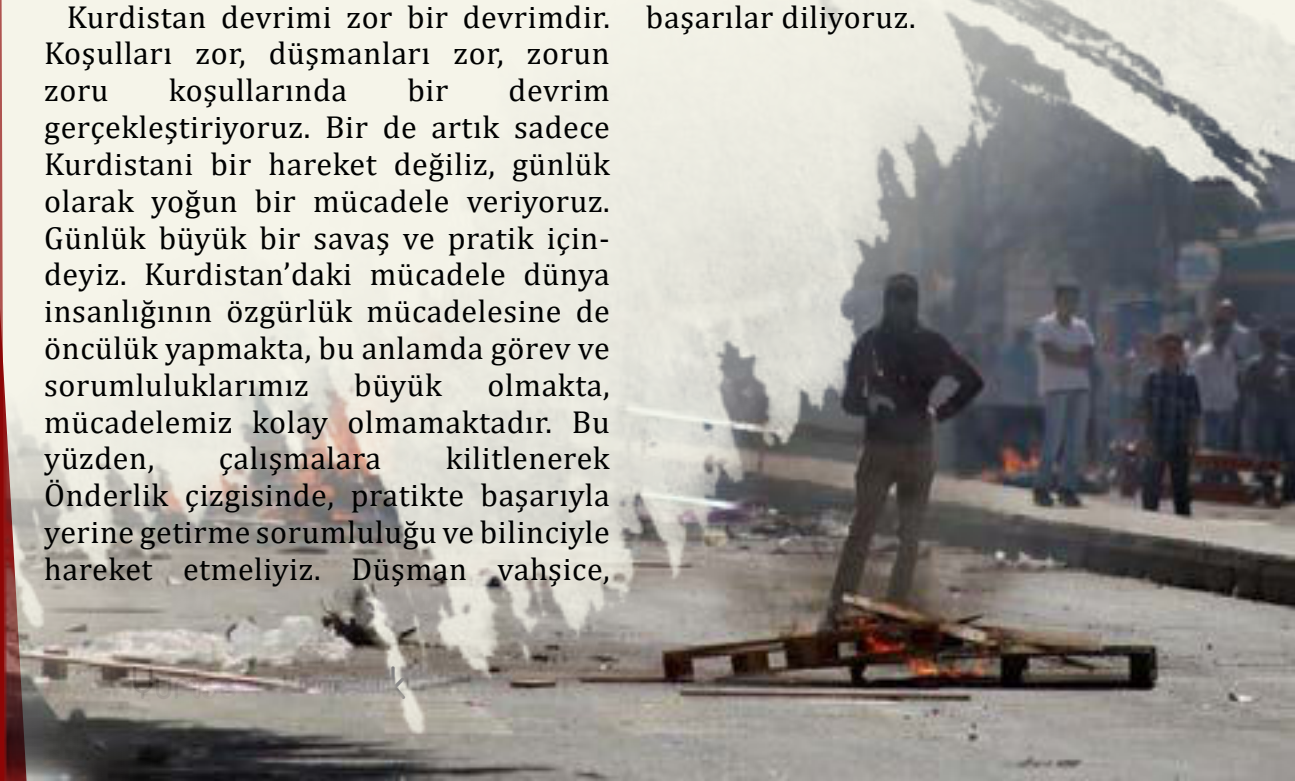
lama furyasına karşı örgütlülüklerimizi daha fazla geliştirmeyi, oluşan boşlukları doldurarak düşmana cevap olmayı önümüze koymalıyız. Düşman tutuklama, kaçirtma ve korkutmayla bizlerle baş edemeyeceğini anlamalıdır. Bir arkadaşımızın tutuklanmasıyla oluşan boşluğu zaman kaybetmeden misliyle doldurmayı esas alarak düşmanın bu politikalarını boşa çıkartmalıyız. Savaş ve soykırım politikalarına karşı(asimilasyon, uyuşturucu, fuhuş, kumar, spor, kültür vb.) seferberlik ruhuyla, eylemler başlatarak toplumsal sorunlara ve kültürsüzlüğe yol açan bu politikaları durdurmalıyız. Bulduğumuz her alanı bir savaş mevziisine dönüştürmeli ve düşmana kan kusturmalıyız.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Kurdistan devrimi zor bir devrimdir. Koşulları zor, düşmanları zor, zorun zoru koşullarında bir devrim gerçekleştiriyoruz. Bir de artık sadece Kurdistani bir hareket değiliz, günlük olarak yoğun bir mücadele veriyoruz. Günlük büyük bir savaş ve pratik içindeyiz. Kurdistan'daki mücadele dünya insanlığının özgürlük mücadelesine de öncülük yapmakta, bu anlamda görev ve sorumluluklarımız büyük olmakta, mücadelemiz kolay olmamaktadır. Bu yüzden, çalışmalara kilitlenerek Önderlik çizgisinde, pratikte başarıyla yerine getirme sorumluluğu ve bilinciyle hareket etmeliyiz. Düşman vahşice,

Önder Apo, bizlere nasıl bir yol izlersek başarıyı yakalayabileceğimizin yol haritasını ve tecrübesini vermiştir. Bize kalan, Önder Apo'nun sözlerine kulak vermek, anlamak ve uygulamaktır. Önderlikte gözetilen en temel hususun bu olduğunu bilerek, yaşamımızı, yaklaşımlarımızı, bağlanmalarımızı, örgütlemelerimizi bu temelde sağlarsak, o zaman kesin başarı bizim olacaktır. Yenilen faşist, soykırımcı zihniyet ve siyaset olacaktır.

Bu temelde, 14 Temmuz direniş ruhunu ve 15 Ağustos diriliş günümüzü tekrardan tüm yurtsever gençlere kutluyor, bu tarihi sürece, dönemin görev -sorumluluklarına, sahip çıkmaya çağırıyoruz. Değerli yurtsever gençlerin ve genç kadınların bu temelde yaklaşacaklarına inanıyor, herkese üstün başarılar diliyoruz.

Genç Kadın Kimliğimizle Kimlik Savaşımında Tanıştık

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Tecride karşı olan mücadelemizde Zilanca geleneğin takibi olarak bugün de mücadelemiz tüm engellemelere rağmen amansızca devam etmektedir. Önder APO'nun 25 yıllık komplo ve komplo-nun son iki yıldır TC faşizmi tarafından mutlak iletişimsizliğe dönüştürülen ver-siyonuna karşı gösterdiği görkemli dire-nişi bugün kadınlar öncülüğünde tecride karşı her alanda ve toplumun her kesimi tarafından yürütülen aralıksız mücadele-nin ilham ve güç kaynağı olmaktadır. Fikir ve felsefesiyle özgür yaşamın müj-deleyicisi olan Rêber APO 28 aydır fiziki olarak toplumla iletişimi engellendiği halde kadın kurtuluş ideolojisi perspek-tifleri ve toplumda yarattığı bilinç sayesinde toplumu özgürlük uğruna mücadele etmeye ve toplumun maruz kaldığı tecride karşı öfkeleriyle ayakta tutmayı başarmaktadır. Esaret koşulları altında dahi zaferin ve özgürlüğün önder-

liğini yapan Rêber APO bugün savunma-larıyla dünyanın en ücra köşelerine dahi ulaşmakta ve ezilen tüm halklara ,doğaya, bilime özgürlüğü aşılamaktadır.

Özgürlük mücadelesinin öncülük rolünü üstlenen genç kadınlar, bilmeye, öğrenmeye, yaşamı, tarihi, kadını, erkeği, bilimi, dini, politikayı, örgütselliği, doğayı, kısaca özgür bir yaşamın inşası için tüm bilinmeyenleri özgür kadın bakışıyla öğrenmeye, hakikat aşkıyla uygulamaya koyması temel bir felsefe olmalıdır. Önderliğimizin belirttiği gibi amaç ve yöntem iyi kavrandığında başaramayacak bir iş yoktur. Günümüz genç kadınları için özgür yaşam ide-alarının büyüklüğü ancak toplumsal sistem krizinden nasıl çıkılacağına ilişkin olarak anlam taşıyabilir. İddanın büyüklüğü de eylemle bedenleşir ve anlamda zirveleşir. Nitekim Şehîd Zilan da bunu; "Yaşam iddiam çok büyük. Anlamli bir yaşamın ve büyük bir eyle-

min sahibi olmak istiyorum” sözleriyle ifadeye kavuşturmuştur. İktidar sistemi ile kadının özgürlüğüne darbe vurulduğundan bu yana 5 bin yıldır kadın özgür bir doğum gerçekleştirememekte, köle topluma mecburi doğumlar ve büyük bir irade yitimiyle köle bireyler doğurmaktadır. Şimdi ise 28 yıldır günden güne büyüyen Zilan’ın eylemine baktığımızda bir özgürlük doğumu göreceğimiz muhakkaktır. Çünkü Zilan’da açığa çıkan müthiş bir irade, yaşam ve özgürlük tutkusudur. Bu bakımdan Zilanın doğumu özgür doğumdur; özgür yaşam uğruna yapılan bir özgürlük patlamasıdır ki Rêber APO da Zilan için “özgürlük manifestosu” ifadesini kullanmıştır. Bizler de özgürlük manifestosu olan Zilan yoldaş şahsında tüm devrim şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucunu, ölümden ziyade toplumun öz benliğini yaşatma orucunu başlatan başta büyük kahramanlar Kemaller, Mazlumlar, Ali Çiçekler olmak üzere, tüm zindan şehitleri şahsında, özgürlük mücadelesi şehitlerini tekrardan saygı ve minnetle anıyoruz.

12 Eylül’ün zulmü altında Türkiye ve Kurdistan’da özgürlük adına konuşan herkes susturulurken 14 Temmuz direnişi faşizmin bütün insanlık dışı yaklaşımları çıplaklığı ile gün ışığına çıkartmış ve insanlığın gözleri önüne sermiştir. 12 Eylül rejiminin elinde her türlü baskı, zulüm ve işkence aracı ve imkânı varken, direnişçilerin elinde inançları, bilinçleri ve fiziki varlıklarından öteye hiçbir imkânlarının olmadığı bir ortamda uygarlığın yarattığı bütün baskı ve zulüm araçlarına karşı insanlık ruhunun, inancının, bilincinin zaferi yaratabileceğini ispatlamışlardır.

14 Temmuz direniş gerçeğini doğru anlamamız, direniş gerçeğinden sonuç alıcı dersler çıkartabilmemiz, mücadelemiz açısından hayati önem teşkil etmektedir. “Yaşamı uğruna ölecek kadar çok seviyoruz” diyenlerin anısı ve hakikati hala belleklerde ve yüreklerde tüm canlılığını korumaktadır. 14 Temmuz direnişinin inancı, kararlılığı, kahramanlığı dayandığı devrimci tarzla hepimizin ruh ve bilincine yön vermektedir. Hepimiz çok iyi biliyoruz

ki, 14 Temmuz direnişçiliği büyük bir inanç duruşu ve amaca bağlılığı temsil etmektedir. Önderlik ve parti çizgisine derinden inanmayı ve ölümüne bağlanmayı ifade etmektedir. Nitekim 14 Temmuz kahramanları “biz ideolojimize bağlıyız” dediler ve bunun gereğini tüm bedenlerini eriterek yerine getirdiler. Mahkeme salonlarında bir bireyin değil bir toplumun savunuculuğunu yaptılar. İdeolojilerine, ilkelerine yönelik geliştirilen saptırmalar karşısında ilkesel duruşları, ideolojik bilinçleriyle düşmanını bile onlara saygı duyacak pozisyona getirdiler. Kemal Pir’in ölüm orucu kararını açıkladıktan sonra “Oh be özgürlük ne güzel! Sizde kendinizi hazırlayın” deyişi karşısında yanında oturan bir arkadaş hiçkırıkları ile yutkunarak “tamam” derken, tüm tutsakların ortak tutkusu olan Kemal yoldaşın çağrısı karşısında “Temmuz sıcağında buz kesildim” demesi tüm tutsakların duygularını yansıtıyordu.

Önderliğimize karşı uygulanan tecride, 14 Temmuz duyarlılığı ve sorumluluğuyla son vermek şehit Kemal Pirler gibi Önderliğin yoldaşı olma mücadelesi verip, bunun tarzı ve temposu ile fikir zikir eylem birliğini sağlayarak, bu tarihi görevi başarmak özgürlüğün kaçınılmaz gereği olmaktadır. Dün Kemaller, Akifler, Hayriler, Ali Çiçekler nasıl ki en zor dönemde büyük direnişe geçerek Önderliğin en büyük yoldaşları oldularsa, halkın en değerli evlatları olarak rollerini yerine getirdilerse bugün de tüm Kurdistan halkına başta da gençlik ve genç kadınlara böylesi tarihi bir sorumluluk düşmektedir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Kadın ve genç kadın kimliğimizle kimlik savaşımında tanıştık. Bu savaşın yürütücülüğünü yapanlar, mücadelelerini gençlik kimlikleriyle yaptılar. Bu kimliğin ruhuyla binler canlarını verdiler. Şehit Saraların, Şehit Delallerin, Şehit Rukenlerin, Şehit Serhildan ve Ali Çiçeklerin amansız mücadelesi ben kimim ve nasıl yaşamalıyım sorusunu akıllara getirmektedir. Şehit Serhildan şehit düşmeden önce şöyle diyor: “Özgürlük hareketine katılımım da beni en çok etkileyen iki yüzlü arkadaşlık ilişkilerine panzehir olan arkadaşlık ilişkileri ve Kurdistan’da

gelişen imha ve inkar politikaları oldu.” Nasıl yaşamalı, kabul ve ret ölçülerimiz hangi çerçevede olmalıdır, sorularının çarpıcılığını çok net ortaya koymaktadır. Bu perspektif doğrultusunda köhnemiş sisteme karşı tavrımızın nasıl olması gerektiğini gözler önüne sermektedir. Bizlerde Toplumsal özgürlük mücadelesini veren öncülerimiz mizin bizlere devir ettiği kahramanlık mirasını en güçlü şekilde omuzlayıp bunun gereklerini layıkıyla yerine getirmekle mükellefiz.

Başta Önderliğimize, halkımıza, Kurdistan coğrafyasına, henüz kendisini tanıma yaşına dahi gelmeyen çocuklara yönelik geliştirilen saldırılar karşısında genç kadınların artık kendi rolünü pratiğe dökerek bir devrimci hamleyle yönelmesi gerekmektedir. Tabi ki genç kadınların hamlesel çıkışlar yapabilmesi için her şeyden önce kendisini kapitalist sistemin yaşam tarzından koparması büyük önem arz etmektedir. Bu sistemin ideolojik kültürel ve yaşamsal etkisinden tamamen uzaklaşması özgürlüğün bir gereği olmaktadır. Özgürlükçü, demokratik komünal bir yaşam tarzını hedeflemesi kadın açısından büyümenin, gelişmenin ve sorunlara güç getirebilmenin önünü açmaktadır. Kapitalist sistemin bencilleştirici, tüketimci, duygularını dengesizleştirici etkisinden kurtulmaz ise devrimci görevlerimizi yerine getiremez, bundan da öteye insanlığın gereklerini yerine getiremeyiz. Bu yönüyle sorgulamanın bir yanı da yaşam tarzı olmalıdır. Mevcut kapitalist sisteminde bugün insanlar açısından sömürü, baskı, zulüm ve çirkinlikten başka bir

anlamı yoktur. Her türlü insani değerleri yok etmeyi, doğayı ve kadını bitirmeyi hedeflemektedir. Botan’da Efrin’de ağaçlar kesilmekte kadınlar tacize tecavüze uğramakta, ruhen fiziken ölüme mahkum edilmektedir.

Kadın demek gençlik demek, mevcut verili sisteme isyan etmek demektir. Genç olmak demek, tarihin en ütopyasız dönemini yaşayan çağımızın gerçekliği içerisinde özgürlük hayallerine aşk düzeyinde bağlı olmak ve bunun için her türlü zorluğu göğüsleyebilmektir. Hepsinden önemlisi genç olmak demek, insanlığın umudu olduğunun sorumluluğunu bilerek, bilinçlice yaşamaktır. Her şey gençliğin yeniden yaşama özgürce ve gençce katılmasına bağlıdır. Toplumun tüm kesimlerinden gençler toplumsal cinsiyetçilik ve ona dayalı gelişen zulüm (zulüm) sistem kurumlaşmaları karşısında özgürlük değerlerini tercih edip bu tercihlerine göre yaşamaya aşk düzeyinde bağlı olursa, gençlik özgür toplumun yapılanmasında öncü rolünü oynayabilecektir. Bütün gençliğin sorunlarını çözebilecek, özgür yaşam alanlarını örgütleyen, sosyalist yaşamı çekici kılan yapılanmalarla bu genç ve özgürlükçü yapılanmaları geliştirecektir.

Onurumuza saldırıların geliştiği böylesi bir süreçte dem isyan demidir. Bunun somut ifadesi olarakta Kurdistan halkı üzerinde sömürgecilik uygulayan güçlere karşı, fedaice bir mücadeleye girilmesi gerekmektedir. Olmazları oldurt-

malı imkansızlıklardan imkan yaratılmalıdır. Kemallerin aşılması iradesiyle, Saraların kavgasıyla, Egitlerin kahramanca direnişleriyle sömürücü faşist sisteme karşı başkaldırı ve mücadele etmenin zamanıdır.

Kapitalist modernite,

Kadın demek gençlik demek, mevcut verili sisteme isyan etmek demektir

kendi istediği sal yapılanmayı mada kadını öneyak olarak kul- istemektedir. Yan gibi bir genç- yaratıp, bunun üze- rinden kendi geleceğini garantiye almayı hedeflemektedir. Bu politika ile toplumsal değer ve kültüründen kopmuş, düşünmeyen, sistemin bütün istemlerine, hayır deme iradesi olmayan, bir toplum yaratılmaktadır. Önderliğin yaklaşımı bir bütünen bunun tam tersidir. Gençliği, mevcut sınıflı-devletli sistemin bir sürdürücüsü değil yıkıcısı olarak tanımlamaktadır. Bugün için genç kadınların, Kürdistan gerçekliğini kavrama, anlama sorunu yoktur. Büyük mücadeleler ve bedellerle Kürdistan halkının gerçekliği özgürlük ve demokrasi sorunu tüm çıplaklığıyla ortadadır. Ama gelinen aşamada genç kadınların rolünü yeterince oynadığı söylenemez. Kesinlikle şuan gençlik genç kadınlar rolünün çok çok gerisindedir.

Bir halk bu kadar zulümden kırımdan geçirilecek kendi diliyle kültürünü dahi yansıtamayacak seçim mitinglerinde onları ifade eden sloganları dahi atamayacak daha da sıralayabileceğimiz durumlarla karşı karşıya kalacak ama genç kadınlar bu kadar sınırlı sayıda harekete geçecek. Önderlik "Kadro eylemsel kılınmış hakikattir" diyor. Bizler de her gencin potansiyel hakikat arayışcılığını esas alarak büyük bir inanç ve iradeyle harekete geçmeliyiz.

Navê Qod: Qendîl Mazlum
Nav û Paşnav : Dersîm Ehme
Cihê Dayikbuyînê: Amudê
Dîroka Şehadetê: 14 Hezîran 2020

MÎNA FERÎŞTEYAN DIL Û HESTÊN WÎ PAQIJ BÛ

Her çiqasî rê dijwar û tijî astengî bin jî wêrekî ruhê diywariyê ye ku rê dide me ku em ber bi xeyalên xwe ve biçin.

Wêrekî û mêrxasî du xislet in dema ku mirov ji ber nîrx û prensîbên ku pê bawer dike bi mirinê re rû bi rû bimîne, yê herî zêde diyar dibin in.

Hevalê Qendîl bi nasnav Dersim Ehmê li bajarê Amûdê a rengîn di sala 1990 'an de çavê xwe li dinyayê ve dike, dema ku çavê xwe li dinyayê vedike 30 sal di ser sînemaya Emûdê re derbas bûye, û 25 sal jî di ser çembera Ereban re derbas bûye. Hevalê Qendîl dema ku çavê xwe vedike weke her zarokekî mêtîngehî, dagirkerî li pêşiya xwe dibîne.

Şehîd Qendîl li bajarê Amûdê ku sembola şoreş û berxwedanê ye mezin dibe û li wir dibistan dixwîne. Lê ji ber polîtîkayên Rêjîma BAAS a ku her tim dixwaze bi birçîbûnê ve Kurdan terbiye bike neçar dimîne ku dest ji dibistanê berde û dest bi kar bike da ku

debara malbeta xwe bike.

Eger kiryarên rêjîmên faşîst û polîtîka yên wan li kîjan dewletî bibûya niha bi dehan caran bibûya mijarên cidî ku pê biaxivin û dikarî rêjîman jî ji textan bixînin. Lê ji ber ku Kurde herkes qer, lal, kor e û xwîna Kurdan mûbahe ji her kesî re, erdên wan jî îstêblên hespaye ku her kes hespê xwe lê bibeze.

Hevalê Qendîl bi vê zanebûnê mezin dibe, heta ciwantiya xwe. Di temenê ciwan de êdî li hemberî dîktatoran sebra gel nema ye. Di bihara 2011'an de dest bi serhildan destpêkirin. Ji Tunîsê dest pêkir heya Sûriyê, li Sûriyê cara yekem bu ku civaka Kurd bihna azadiyê digirt. Cara yekem bû ku wê cendîrme û polîs bibin esîr di destê ciwanên Kurd de.

Lê her çiqasî tu bêjî jî di dawiyê de wê sindoqa pandora vebibe û jê hemû xirabî şer û talan derkevin. Di salvegera yekem a şoreşê de xwestin destkeftiyên Kurdan li Rojava bi piştgiriya Kurdên xayîn tesfiye

bikin. Hevalê Qendîl ev yek ferq kir, lewma erkê xwe ya pêşengtiye list û beşdarî nava karê ciwanan bû. Piştî demekê hevalê Qendîl dît ku ev rewş wisa nabe û tîbuna wî ya azadiyê naşkê ji ber vê biryara tevlibûna di nava refên gerîlla dide û navê xwe dike QENDÎL MAZLUM. Bi qasî çiyayê Qendîl di mezin û bi qasî Mazluman dil fedekar bû.

Baweriya wî bi girîngiya azadî û edaletê hebû û her tim ji bo pêkanîna armancên gelê xwe yên bindest di nav hewldanê debû. Di prensîbên xwe de xwedî îrade û domdar bû. Firsend neda ku tu kesî mafên kesên bêguneh bi dest bixe. Ji ber vê yekê dema malbat hevala Qendîl vedigotin jî jê re penaseya "ferîşte" dikirin. Mîna ferîşteyan dilê wî û hestên wî paqij bû.

Li çiyayên
Kurdistanê şehîd
Qendîl Mezlûm
bi hêzên tarî
yên mêtin-
geriyê re li
ber xwe
da, û
teslîm
nebû.
Berovajî
vê, ji bo
parastina
ax û gelê
xwe jî bin-
destî û zilmê
bi lehengî û bi
mêrxasî şer kir.
Wî baş dizanibû ku

wek firsend dît ku wêrektî û dilsoziya xwe ya ji bo axa xwe îsbat bike.

Cesaret û lehengiya ku şehîd Qendîl Mezlûm nîşan da, ne tenê di şer de, di jiyana wî ya rojane de jî derbasdar bû. Bi edalet û dadperwerî li gel mirovan tev digeriya û bi dijwarî dimeşiya.

Ruhê êrîşê yek ji taybetmendiyan herî girîng e ku divê mirov di warên cûda de, hem jî di jiyana de xwediyê wê bin. Êrîş tê wateya tevgerîna bi bandor û bi hêz ji bo bidestxistina armancên tê xwestine, ku ev taybetmendiyeke alîkariya derbaskirina

dijwarîyan dike.
Şehîd Qendîl
Mezlûm
xwedî

ruhekî xurt
ê êrîşkar bû
ku wî di
demeke nêz
de di hemû
aliyan jiyana
xwe de îspat
kir.

Hevalê
Qendîl rêhev-
alekî azwer û
xwedî îra-
deyeke xurt
bû, ku her tim

"Dema ku tu bi hevalê Qendîl re
bî te cesaret jê digirt"

şer ne hêsan e, û ji bo serkeftinê çî ji dest were pêwiste were kirin.

Dema ku tu bi hevalê Qendîl re bî te cesaret jê digirt. Di her rewşê de wêrekiya xwe nîşan dida, bi reftarên xwe yên balkêş her tim cihê balkêşiyê bû. Ew qet ji mirinê netirsiya, ew

ji bo xwe pêşde bibe. Hevalê Qendîl her tim bal kişandiye ser girîngiya ked û berxwedanê ji bo bidestxistina armancan. Ne razî bû ku bêkar bisekine û li bendê bimîne, ew hewl dida ku tevbigere û gavên pêwîst bavêje da ku dîtina xwe pêk bîne. Wî dijwarî wek derfetên serkeftinê dihesiband û ji xeteriyên

ku bihatana neditirsiya.

Ruhê êrîşker ê Qendîl ji bo kesên din bû çavkaniya îlhamê, ji ber ku wî cesaret û piştgirî da derdora xwe ku bigihêjin xeyalên xwe û ji bo xwe pêşkeftinê têbikoşin. Wî bawer dikir ku serkeftin ji valahiyê nayê, lê encama hewldanên berdewam û biryardariyek xurt tê.

Ruhê êrîşkar yê ku di kesayeta hevalê Qendîl Mezlûm de taybetmendiyekî sereke ye, pîvanên exlaqî yên bilind radixe ber çavan. Fedaiyekê ku di şert û mercên dijwar û qeyranan de xwe îspat bike, ji bo kesên din wek mînak tê dîtin. Ji bo wê li gelek qadên tekoşînê ji

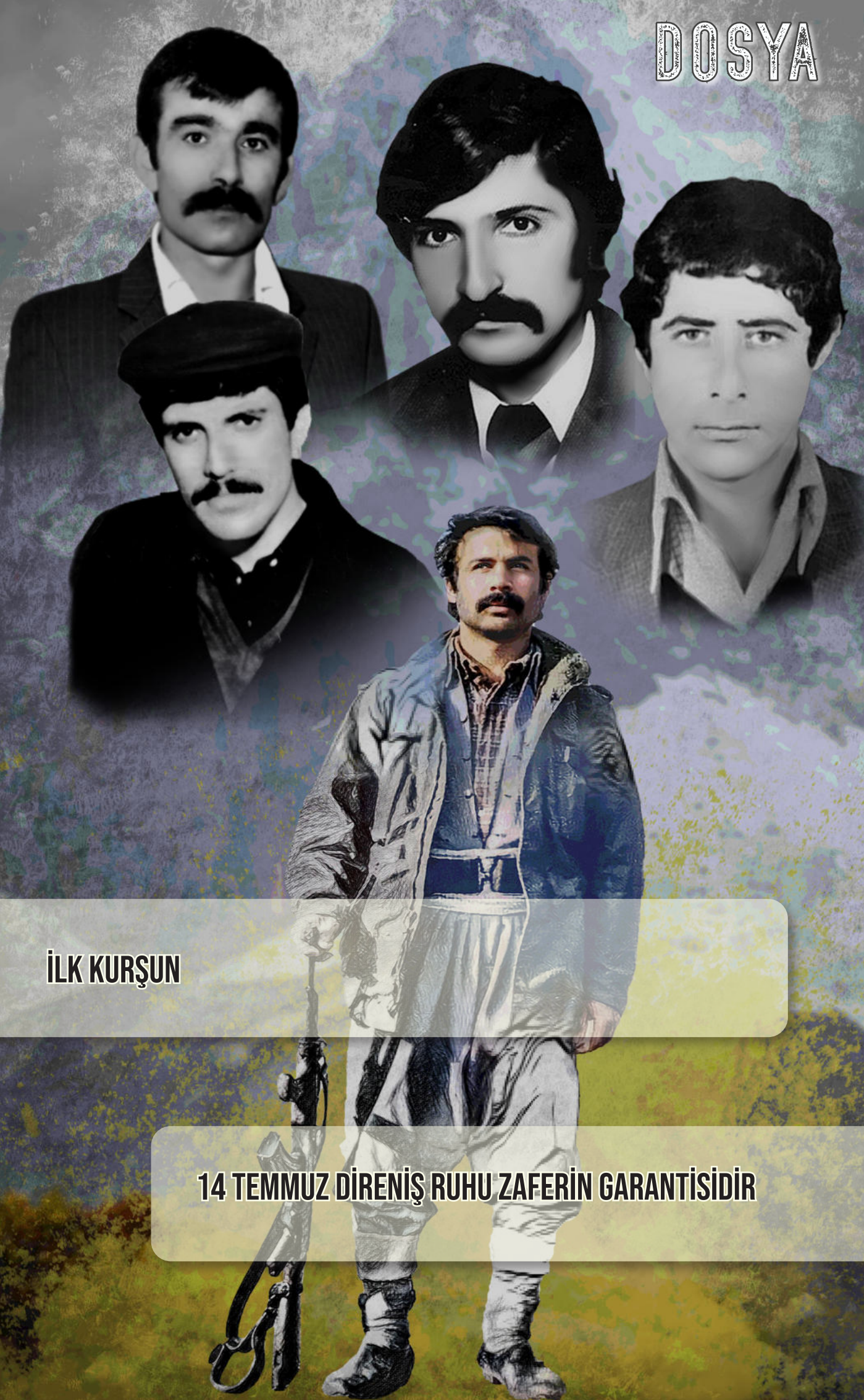
Hevalê Qendîl Mazlum li Çiyayê Reşkê li hemberî dagirkeriya dewleta Tirk bi lehengî şer kir û berxwe da. Di

"Tû cara kêmasiyan re çavê xwe nedigirt û her tim xwedî keseyatekî rexnegir bû"

Efrîn û Heleb heya Başûrê Kurdistanê heya bi Rojhilat û herî dawî jî Bakurê Kurdistanê tekoşîn kir. Di bajaran de gerîlatiya bajêran kir û di çiyayan de jî bû mîlakekî gerîlayekî serdemê ji bo ciwanên Kurdistanê rêxistin bike û hemû erkên ku diket ser milên wî pêk anî. Her wiha ew şoreşgerekî radîkal û xwedî pîvan bû. Tû cara kêmasiyan re çavê xwe nedigirt û her tim xwedî keseyatekî rexnegir bû. Ew mîlîtanekî APO'yî bû.

Daxwaza hevalê Qendîl her tim eyaletên Bakur de gerîlatî kirin bû û her tim pêşniyarên xwe ya çûyîna eyaletên Bakur dikir. Ev xwesteka wî pêk at û herî dawî derbasî eyaleta Botanê bû. Dîsa Botan di gerîlatiyê xwedî cihekî cûda de ye, ji ber ku cihê Egîda ye û gava yekemîn a gerîlatiyê ye. Eger gotin di cih da be qiblegeha hêzên gerîla ye.

encama berxwedanek dijwar de 14'ê Hizêrana 2020'an de tev rêhevalê xwe Kendal Umut ve tevî kerwanên şehîdên nemir bû û li şûna xwe mîrasek ji ked, fedekarî, dîlnizmî û cesaret hişt.

İLK KURŞUN

14 TEMMUZ DİRENİŞ RUHU ZAFERİN GARANTİSİDİR

İLK KURŞUN

Tarihi 15 Ağustos Devrimci Atılımının 39'uncu yıl dönümü vesilesiyle, başta bu Devrimci Atılımın yaratıcısı ve Önderi, Önder Apo'yu büyük özlem duygularımızla selamlıyor, tarihi İmralı Direnişi'nden aldığımız güç, moral ve tüm insanlık için derslerle dolu eşi ve benzeri görülmemiş 25 yıllık direnişte, Önder Apo'nun "Ölüm Koridoru" olarak tanımladığı koşullarda yaratılanlar, tartışmasız kutsallık değerindedir. İnsana, Tarihe ve Evrene yol gösterendir. Yine 15 Ağustos Atılımının komutanları AGİD(Mahsum Korkmaz), Gözlüklü Ali(Abdullah Ekin-ci), Erdal (Mustafa Yöndem) yoldaşların şahsında Kürdistan Devriminin tüm şehitlerini sevgi, saygı ve minnetle anıyorum, anıları önünde eğiliyorum. Şehitlerimizin ışıklı yolunda hayallerini zaferle taçlandırana kadar kararlılık ve inatla yürüyüşümüz devam edecektir. Bilindiği gibi 15 Ağustos 1984 yılında Eruh

ve Şemdinli yerleşkelerinde TC. nin askeri karakollarının gerilla hareketiyle baskın yapılarak ele geçirilmesi ve gerilla gücünden hiçbir kayıp verilmeden düşmanın imha edilerek iradesinin kırılması ile "İlk Kurşun'un" soykırımcı düşmana sıkılması ile dostu ve düşmanı şok etmiştir. Onun için Kürdistan Tarihinde 15 Ağustos Atılımı bir Milad olarak tarihteki yerini almıştır. Direniş ve Diriliş Bayramı olarak başta Kürdistan olmak üzere , Dünyada Kürtlerin yaşadığı her yerde büyük coşku ile kutlanmaktadır. Bizde faşizme, sömürgeciliğe karşı direnen ve özgürlük için savaşan her kesin 15 Ağustos bayramını kutluyoruz.

İyi biliyoruz ki Önderliksel çıkış ve PKK'nin kuruluşu Kürdistan'da 50 yıl çok ağır bir biçimde uygulanan bu soykırımcı zihniyet ve siyaseti tamamen durdurmak, boşa çıkartmak, onun tahribatlarını önlemek için ortaya çıktı. Yine toplumsallaşmanın

beşiği olan bu coğrafyada özgürlük temelinde toplumsal yaşamı yeniden oluşturmak, gericiliği kalesinde, saldırı merkezinde yenilgiye uğratarak özgür yaşamı ve demokratik siyaseti buradan bölgeye ve dünyaya yaymak amacıyla geliştirildi. Tamamen küresel soykırım sistemiyle bağlantılıydı. Bu zihniyet ve siyasetin imhacı, yok edici saldırılarına karşı insanlığı özgürce ve demokratik var etme ve onu savunma, koruma, geliştirme hareketi olarak gelişme gösterdi. Önderliksel çıkış tarihsel olarak bunu ifade ediyor. PKK'nin kuruluşu ve onun geliştirdiği gerilla ve halk direnişi tamamen böyle bir Önderlik gerçeğinin hayata geçirilmesi çabası oluyor.

Kuşkusuz bunları başarabilmek için de Önder Apo tarihin en derin sorgulamasını yaparak bu işe başlamış, adım atmış ve aslında bütün gelişmeleri de böyle derin bir eleştirel-özeleştirel sorgulamaya bağlı olarak geliştirmiş bulunuyor. Kürdistan'a, Kürt halkına dayatılan bu zihniyet ve siyaset nedir, başka halklara karşı tutumu nedir? Bunun Kürt toplumunun duruşuyla, Kürt egemen sınıflarının aşiretçi-feodal yapısının durumuyla, Türk-İran-Arap egemen güçlerinin, ulus devletlerinin zihniyet ve siyasetiyle, küresel kapitalist sistem gerçeğiyle, onun üzerinde yükseldiği beş bin yıllık iktidar ve devlet sistemiyle bağlı nedir? Dolayısıyla bütün bunları aşabilmek için ve bu temelde soykırımcı zihniyet ve siyaseti yenilgiye uğratarak özgür Kürt varlığını ve yaşamını yaratabilmek için ne gerektiği sorularına cevap arama temelinde böyle bir varlık ve özgürlük çizgisini, özgür yaşam felsefesini, zihniyetini, özgürlüğü kazandıracak başarılı mücadele tarzını, üslubunu, temposunu ortaya çıkardı. PKK, gerilla temelinde halkın öz gücüne ve halk direnişine dayalı olarak bu anlayışı başarıyla hayata geçirmek, bu anlayışın öngördüğü amaçları başarmak için de tarihin en kahramanca mücadelelerinden birisini yürüttü. Önder Apo hiç tereddüt etmeden 15 Ağustos Atılımını kahramanlık atılımı olarak değerlendirdi. Hiç kimsenin gerçekleşebileceğine ihtimal vermediği bir ortamda böyle bir atılımı geliştirme

kararını, iradesini, cesaret ve fedakârlığını gösterdi. Yine hiç kimsenin başarı umudu vadetmediği bir ortamda her türlü sömürgeci-soykırımcı-faşist saldırıyı kırarak, boşa çıkartacak bir gücü gösterdi. Kürtlere dayatılan bu soykırımcı zihniyet ve siyaseti teşhir ederek Kürt halkını, kadınlarını, gençlerini, emekçilerini bilinçlendirip örgütlemiştir. Özgürlük için mücadele eder bir iradeyi doğru bir tarz, kazanımcı bir üslup, yüksek bir tempoyla geçgündüz demeden yürütülen bir çabayla ortaya çıkarmış, geliştirmiştir. Bütün bunlar bu mücadelenin günü gününe, anı anına tarihsel olarak nasıl yaşandığını anlatan Önderlik çözümlemelerinde, savunmalarında vardır. Bugün ilgi duyan bütün çevreler bunu inceliyor, anlamaya çalışıyor, okuyor ve değerlendiriyorlar. Kendileri açısından, insanlık için bu tutum ve mücadeleden ders çıkartmaya çalışıyor.

Türk devleti AKP-MHP iktidarı eliyle 24 Temmuz 2015'ten beride Kürt Özgürlük Hareketine karşı sert bir savaşa girişmiştir. AKP-MHP iktidarının Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürüttüğü bu savaşın hedefi hareketi tasfiye etmek ve Kürt soykırımını gerçekleştirmektir. Biz de hareket ve halk olarak sekiz yıldır bu faşist saldırılara karşı direniyor, faşist AKP-MHP iktidarını yıkarak tasfiye ve soykırım konseptini boşa çıkarmaya çalışıyoruz. Sekiz yıldır sürdürdüğümüz kesintisiz direniş ve mücadeleyle tasfiye ve soykırım konseptinin sonuca ulaşmasını engelliyoruz. Bununla da sınırlı kalmıyor, faşizme karşı direnişimiz ve demokratik modernite çizgisinde yürüttüğümüz mücadeleyle Türkiye ve Ortadoğu'da gelişme yaratan başat güç konumunda bulunuyoruz. Şüphesiz direnişe en fazla öncülük eden ve faşist saldırganlığı kırıp püskürten gerilla olmuştur. Gerillanın yürüttüğü bu direniş kesinlikle tarihin en kahramanca ve destansı direnişlerinden biridir. Türk ordusunun çağın en gelişmiş tekniğine karşı tamamen fedai bir ruhla savaşmaktadır. Türk ordusunun savaş tarzı artık tümüyle tekniğe dayalıdır. Gerilla ise geliştirdiği yeni taktiklerle ve tamamen Apocu fedai tarzla

bu tekniğe karşı savaşıyor. Öte yandan Türk devleti sadece teknikle değil, başta kimyasal ve taktik nükleer silahlar olmak üzere birçok yasaklı silah kullanmaktadır. Türk devleti tüm gelişmiş tekniğe rağmen gerillanın direnişi karşısında başarısız kalınca ağır insanlık suçu kapsamına giren yasaklı silahlara başvurmuş ve bu silahları gerillaya karşı yoğunca kullanmıştır. Bu yasaklı silahların NATO tarafından Türk devletine verildiği çok açıktır. Çünkü Türk devletinin elinde bu silahlar yoktur. Türkiye'nin nükleer silah üretme imkanı ve kapasitesinin olmadığı bilinmektedir. Türk ordusunun kullandığı bu silahlar NATO silahlarıdır. Dolayısıyla gerillaya karşı kullanılan silahlar ABD ve NATO'nun bilgisi ve onayıyla olmaktadır. ABD ve Avrupa devletlerinin bu durum karşısında tam bir sessizlik içerisinde olması bundan dolayıdır. Çünkü kendileri de bu suçun ortağıdır. Zaten bizim soykırımcı sömürgeci Türk devletine karşı yürüttüğümüz mücadele baştan beri NATO'ya karşı yürütülen bir mücadele olmuştur. Daha doğru bir ifadeyle bize karşı savaşı yürüten esas güç NATO'dur. Türk devleti bugüne kadar ABD, Avrupa devletleri ve NATO'dan aldığı desteğe dayanarak bize karşı savaşı sürdürmüştür. Şimdi bu desteğe yasaklı silahlar da eklenmiştir. İşte gerilla bunca tekniğe ve yasaklı silahların kullanıldığı tarihin en ağır saldırganlığına karşı direnmektedir. Gerillanın öncülük ettiği bu direnişin ve fedai ruhun derinden hissedilmesi ve anlaşılıp her yerde buna göre yaşanması çok önemlidir. Bizi var eden ve her şeyimizi anlamlı kılan gerillanın öncülüğünü yaptığı direnişe dayalı bu mücadelemizdir. Kendimizi buna göre ele almalı, oluşturmali ve çalışmalıyız. Gelişmeleri de buna göre ele almalı ve değerlendirmeliyiz. Bu gerçeklikten kopuk veya bu gerçeği esas almayan hiçbir değerlendirme ve çalışma doğru olamaz.

Şunu öngörmemiz ve kendimizi hazırlamamız gerekiyor; hareket ve halk olarak zorlu bir sürecin içerisine girmiş bulunuyoruz. AKP – MHP iktidarı tasfiye ve

soykırım konseptini sonuca ulaştırmak için devletin tüm imkanlarını ortaya koyarak saldırılarını daha da artıracaktır. Bu doğrultuda içte halk ve demokratik siyaset üzerinde, dışta ise Medya Savunma Alanları, Bakur, Başur, Rojava, Mexmur ve Şengal'e yönelik saldırılarını arttıracaktır. Bizim de her yerde bu saldırılara karşı büyük bir direniş içerisinde olmamız gerekmektedir. Yoğunlaşmamız buna göre olmalı ve her yerde hazırlık içerisinde olmalıyız. Öte yandan Türk devleti bölge devletleri ve diğer dış güçleri bize karşı daha sert tutum almaları konusunda daha fazla baskı altına almaya ve tavizler vererek onlara bazı adımlar attırmaya çalışacaktır. Böylece bizim her taraftan sıkışma yaşamamızı sağlamak isteyecektir. Bundan sonra KDP ve Türk devletinin ilişkilerinin ulaşacağı düzey de önemlidir. Artık KDP'nin tasfiye ve soykırım konseptine daha fazla dahil olacağı ve ihanetini derinleştireceği açıktır. Bize karşı AKP-MHP iktidarının planlarına destek vererek zorlanmamız için çalışacaktır. Dolayısıyla önümüzdeki süreçte bizim KDP'yle doğrudan karşı karşıya gelme olasılığımız her zaman vardır. Şu bir gerçektir ki bizi en fazla zorlayan KDP'nin ihaneti ve düşmanla girdiği ilişkilerdir. Eğer KDP'nin desteği olmasaydı düşmanın saldırıları sonuç alamaz ve planları boşa çıkardı. KDP sadece Medya Savunma Alanlarına yönelik saldırılarda değil, her yerde Türk devletine ajanlık yapmakta, soykırım politikalarına destek olmakta ve bizi zorlamak istemektedir. Dış güçlerin AKP – MHP iktidarına bu kadar destek çıkmasında da KDP'nin tutumu belirleyicidir. Eğer KDP'nin işbirlikçi ve ihanet tutumu olmasaydı dış güçler tüm Kürtleri karşıya almanın ağırlığını yaşar ve Türk devletine bu düzeyde destek vermezlerdi. Fakat KDP'nin bu tutumu dış güçleri bundan alı koymaktadır. Dolayısıyla bizim hem askeri hem de siyasi ve diplomatik alanda KDP'ye karşı daha etkili bir mücadele vermemiz gerekiyor. Bu değerlendirmeler çerçevesinde, 15 Ağustos Atılımı; ruh, bilinç, irade ile yenilmez bir direniş kültürü yaratmıştır. Bu

direnış kültürü devrim içinde devrimlerle 50 yıl boyunca amansız mücadele ederek Demokrasi,  zg rl k ve Sosya- lizme onurlu bir çizgi kazandırmıştır. Kişilik devrimi, Kadın devrimi, Enternasyonalist devrim, Gerillacılık alanında devrim ve bunların tümünün yaşam bulduğu Rojava Devrimi bunun somut ifadesidir. Bu devrimlerde Ekolojik, Demokratik, Kadın  zg rl k u Toplumun- Demokratik Ulus olarak yaşam bulması “ lk Kurşun” sayesinde olmuştur. 15 Ağustos Atılımı; Bilinç, kararlılık, cesaret,  zg ven, inisiyatif, yaratıcılık, doğru ve incelikli planlama, vuruş tarzında keskin ve koparıcı olma, Gerilla Savaşında en temel müttefik olarak Coğrafyayı iyi kullanma, halk ve milis gücünü doğru değerlendirme, emeğe kutsallık derecesinde yaklaşma, ihanete ve teslimiyete karşı net tutum sahibi olma, imkansızdan imkanı yaratma gibi sıralanacak davranışlar ve devrimci duruşlar açığa çıkarmıştır. Bunların toplamı günümüzde toplumsallaşmış olan “HEVAL” kavramı ile Yoldaşlık=  zg rl k diyalektiğini yaşamsal kılmıştır. Mücadelemizin her boyutunda kadın ve gençliğin öncülüğü vardır. Paradigmanın inşasında da  nc  kadın ve gençliktir.  nder Apo’nun mücadeleyi ve paradigmanın örgütlenmesini kadın ve gençliğe dayandırması sahip olunan zihniyetle, ruhla ilgilidir. Biz yeni bir yaşamı inşa etmek istiyoruz. Bu yaşam her türlü sömürüyü ve egemenliği aşan özgürlük ilkelelerine dayanmaktadır. Böyle bir yaşam, doğasında bu değerleri taşıyan ve onun özlemine derinden hisseden toplumsal öğelerle mümkün olabilir. Bu da hiç kuşkusuz kadın ve gençliğin katılımını ve öncülüğünü gerektirir. şüphesiz öncülük aynı zamanda sorumluluk demektir. Bu bakımdan öncünün sorumluluklarına daha fazla sahip çıkması, karşılaştığı engellerle daha fazla mücadele ederek ve bunları aşmayı başararak başarıyı hedeflemesi gerekir. Gençlik yönetimlerimiz her yerde toplumun eğitilmesine, toplumsal direnişin geliştirilmesine ve para-

digmanın inşasında daha fazla yoğunlaşmalı ve bunları birlikte geliştirmeyi başarmalıdır. Gençlik tek yönlü kalmamalıdır. Bu yönlü yaşanan yetersizlikler üzerinde durulmalı ve bunların aşılması sağlanmalıdır. Kadının gelişme düzeyi ve mücadeleye olan katılımı mücadelemizin düzeyini, dolayısıyla erkek egemen zihniyeti aşma ve özgürlüğe ulaşma düzeyimizi göstermektedir. Kürt kadını yaşadığı gelişme ve verdiği mücadeleyle Kürt toplumunu onurlandırmıştır. Sadece Kürt toplumunu değil, Ortadoğu kadını ve toplumunu da onurlandırmıştır. Kadının karşılaştığı her türlü engelle daha fazla mücadele ederek katılımını g c lendirme- siyle özgürlüğe daha fazla ulaşacağımız şüphe götürmez bir gerçekliktir. 15 Ağus- tos Devrimci Atılımının 40’inci yılında genç yüreklere in öncülüğünde  nder Apo’nun “Genç Başladık, Genç Başaracağı” düsturu ile geleceğin görev ve sorumluluklarına canla, başla yüklenmek gerekir.  nat, ısrar, büyük kararlılıkla cesaretli bir tarzda ,yüksek çalışma temposu ve komünal bir yaşam tarzı ile hedeflere kil- itlenmek ve amaca ulaşmak için  nder Apo’ya özgürlük hamlesi etrafında kenetlenerek ,öz savunma sistemimizi toplu- mun her hücresinde örgütlemeliyiz.

14 TEMMUZ DİRENİŞ RUHU ZAFERİN GARANTİSİDİR

1 4 Temmuz Büyük Ölüm Orucu eyleminin yeni bir yıl dönümündeyiz. Öncelikle bize böyle bir tarihi mirası bahşeden Büyük Ölüm Orucu'nun şehitleri olan Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Akif YILMAZ ve Kızıl Yıldız Ali ÇİÇEK yoldaşları büyük bir saygı ve minnetle anıyor, aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyor, özlemlerini mutlaka zaferle taçlandıracağımıza dair sözümüzü yineliyoruz.

Partimiz PKK bir şehitler partisi, kadro ve sempaticanları da bir şehitler ordusu olma gerçekliğine uygun olarak elli yıllık mücadele tarihinin, otuzdokuz yıllık savaş tarihinin destanları içinde kendilerini var ettiler. Elbette bu tarihi mirasın arkasındaki tek güç, bu büyük şehitler gerçekliği ve onların anılarına bağlı kalarak mücadele ve savaş tarihimizi an ve an sürekli anya bağlılık ve o anılara layık olma temelinde yürüten Réber Apo'nun amansız direnişi vardır. Bu direniş hala başta İmralı tecrit ve işkence sistemine karşı

olmak üzere, Kürdistan'ın her karış toprağında ve halkımızın dağıtıldığı tüm dünya diasporasında aralıksız ve nefes nefese sürüyor.

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu başladığında böyle bir miras yoktu. Kürdistan, sömürgeci soykırım rejimi olan TC faşizminin en ağır yok etme kışkıracıydı. Halkımız soykırım cenderesinin içinde inim inim inliyordu. En alasından bir kahırlı yaşam çemberine alınmıştı. Adeta herkes kendi Kürtlüğünden kaçıyordu. Kürt olmak ölümle eş değer hale gelmişti. Yaşamak için Kürtlükten kurtulmak gerekiyordu. Bunun için "Türklüğe" doğru bir koşuş vardı. Sömürgeci devlet kurumları tam bir soykırım alanları olarak "Türklük" icat ediyorlardı. Devlet okulları bunun için özel olarak düzenlenmiş, okulların ders müfredatları kıyım makinası gibi inkar üretiyordu.

İşte tam da bu koşullarda Réber Apo ile yola çıkan ilk öncülerimiz Haki KARER, Kemal PİR, Mazlum DOĞAN ve Mehmet

Hayri DURMUŞ yoldaşlar olmuşlardı. Réber Apo'nun da belirttiği gibi "Adeta iğne ucuyla kuyu kazar misali" bu kaçış tarihinin önüne geçilmek istenmişti. Partimiz PKK, işte böylesi tarihsel bir kurtuluş gücü olarak doğmuştu. Ama PKK'ye bu ruhu aşıl原因an da yine şehitlerimizdi. Sömürgeci soykırım rejiminin Kürdistan coğrafyasına yaydığı tüm hastalıklara karşı PKK, "bir aşı hareketiydi." PKK'yle birlikte bu aşı tutmuş, çoraklaşmış yüreklerde özgürlük düşünüy harlandırmayı başarmıştı.

Dolayısıyla sömürgeci rejim, aşının yeşertmeye başladığı özgürlük fidanı dal budak salmadan kökünden kurutmak amacıyla 12 Eylül Askeri faşist darbesini gerçekleştirdi. Aslında Lozan antlaşmasıyla faşizm kendisini kalıcılaştırmış, kapitalist modernite güçlerinden inkar ve imha hareketi olarak icazet bile almıştı. Sömürgeci bir rejim olarak ağı babalarına, "Hayali Kürdistan burada meftundur" diye kurduğu Ağrı Dağı'ndaki hayali mezardan kurtuluş başlamıştı. Bu nedenle faşist soykırım rejimi siyasal

Diyarbakır zindan gerçekliği, esas olarak zindana alınan PKK Önderleri, kadro ve sempatizanları şahsında bir intikam zemini olarak örgütlendirildiği daha baştan görülmekteydi. Nitekim 1981 Ölüm orucu bu amaçla gerçekleştirilmişti. Ancak sömürgeci faşist devletin apoletli generalleri 1981 ölüm orucunda bir "anlaşmaya" gitmiş ve eylem bu anlaşmaya bağlı kalınarak bitirilmişti. Fakat yine ders alınacak bir direniş tarihinden yoksunluk nedeniyle çok kısa süre sonra bu anlaşmanın bir tuzak olduğu, esas olarak sömürgeci rejimin sinsi planı olan geliştirilen direnişin güçlü bir tarihi mirasa dönüştürülmeden bitirilmesi için kurdukları plan olduğu zamanında görülemedi. Böylece sömürgeci faşizmin esas planı olan teslim alma ve ihanet ettirme politikası, 1981 ölüm orucunun bitirilmesinden sonra devreye konulmuştur. Bu politikayla PKK, zindanda bitirilecek ve Ağrı Dağı'nda parçalanmış hayali mezar yeniden onarılıp bir daha kendisine gelmeyecek bir biçimde betonlanacaktı.

Ama bunu başaramadılar. Önce Mazlum

"Bu insan şığlıklarını
unutmayın, Kürdistan
Vietnamlaşıyor"

olarak iflas etmiş, onun yerine askeri güçlerini devreye koyarak, parçalanmış mezarını yeniden onarmak istiyordu. 12 Eylül faşizmi böyle bir icazetle görevlendirilmiş, Ağrı Dağı'nın rövanşı Diyarbakır zindanın da alınmak istenmişti. Tüm hazırlıklar, uygulamalar buna dönüktü. Zindanın iç mekanı gözle görünür bütün alanları, yani penceresinden havalandırma duvarlarına, koridorlarından koşuşlarına kadar bütün alanlar Türklük nutuklarıyla tam bir soykırım merkezi olarak donatılmıştı.

DOĞAN yoldaş, sömürgeci soykırım rejiminin sinsi planlarını fark etti. "Eğer 1981 ölüm orucunda bedel ödemeyi başarsaydık, düşman da bu kadar pervasız bir biçimde üzerimize gelmeyecekti" dedi. Onun için direniş büyütecek, ona anlam kazandıracak yol ve yöntem arayışına başladı. Uzun bir aradan sonra üç kibrit çöpüyle zindan karanlığını Newroz aydınlığına dönüştürmeye karar verdi. Ardından Dörtler, Mazlum yoldaşın Newroz ateşini kendi bedenlerinde tutuşturarak düşmanın kendine en fazla güvendiği zindan gerçeğini, düşman için

bir cehenneme dönüştürdüler.

Düşmanın kendi iğrenç dünyasında işkence kudurmuş, insan çığlıkları arşı alaya ulaşmıştı. Nitekim çok fazla geçmeden M. Hayri DURMUŞ, “bu insan çığlıklarını unutmayın, Kürdistan Vietnamlıyor” diyerek Mazlumların, Dörtlerin direniş ateşini daha da güçlendirmeye karar vermişti. Yol bulunmuş, yöntem belirlenmişti. Göstermelik mahkeme karşısında Partinin ve Kürdistan özgürlük mücadelesinin savunmasını yapacak ve ardından tarihi büyük adımı atacaktı. Hayri DURMUŞ yoldaşın, düşmanın beynine son darbeyi indirme hazırlıkları içinde olduğunu düşman da fark etmişti. Onun için Hayri DURMUŞ yoldaşa savunmalar dışında söz hakkı vermiyordu.

Çünkü Hayri DURMUŞ yoldaşın direniş adına söyleyeceği her söz özgürlüğe susamış halkımızın direniş manifestosu olacaktı. Bunu iyi biliyorlardı ve onun için fırsat vermiyorlardı. En son 14 Temmuz 1982 günü çıktıkları mahkemede kararı açıklamış, cezaevine döndüğünde ise “BAŞARDIK BAŞARDIK ALTI KİŞİYLE BAŞARDIK” diye duyurmuştu.

Büyük Ölüm Orucu, aslında daha başlarken sonuçtaki zaferi ilan etmişti. O güne kadar kendisinden emin bir şekilde tutsaklara saldıran düşman, devrimci irade karşısında paniklemiş, bir müddet ne yapacağına karar verememenin şaşkınlığında o büyük başarının arkasındaki kendisini izlemeye başlamıştır. Nitekim bu büyük ölüm orucu öyle bir başarıya dönüşüyor ki, düşmanın 12 Eylül Askeri cuntası bile bununla yenilgisini çok kısa bir süre sonra ilan etmek zorunda kalıyor. Çünkü düşman bu irade savaşında sadece kaba işkence yapmıyordu. O işkenceyle birlikte tutsaklar şahsında PKK’yi bitirmeyi, onun ideolojisinin anlamsızlığını ilan etmek istiyordu. Ama Büyük Ölüm Orucunun önderleri, Partiye ve Réber Apo’ya olan güvenleriyle kendilerinde mutlak başarıyı esas almışlardı. Hatta Kemal PİR, “Biz direnişe girsek de girmesek de, mevcut Önderlik kendi

işini yürütecektir. İhanet de etsek bile o yine başaracaktır” diye bu inanç ve güvenini ilan ediyor.

M. Hayri Durmuş yoldaşın “Başardık, başardık altı kişiyle başardık” diye duyurduğu büyük ölüm orucu direnişçilerinden biri olan Ali Çiçek yoldaş, hakimın söz hakkı vermeme ısrarına rağmen, “dosyaya ilişkin önemli açıklamalarım olacak” diyerek söz hakkı almayı başarır ve sorgu sürecinde polisin bilerek başkalarına yüklediği eylemleri üstlenir. Bununla amacı yoldaşlarının sorgu sürecindeki zaaflarından dolayı düşmanın ağır cezalar vermesinin önüne geçmeyi amaçlar. Son anında bile yoldaşlarını düşünerek açıklamalar yapar ve ardından “PKK bize teslimiyeti değil direnmeyi öğretti. Onun için ben de bu saatten itibaren ölüm orucuna başlamış bulunuyorum” der. Mahkeme başkanı, ardı ardına gelen bu büyük karar tokatları karşısında şoke olmuş durumdadır. Kemal PİR, oturduğu yerden ayağa kalkarak; “Ben PKK Merkez Komite üyesi Kemal PİR olarak Ali ÇİÇEK’e katılıyorum” diyerek hem kararını açıklamış hem de Ali ÇİÇEK yoldaşı Kızıl Yıldız Nişanıyla ödüllendirmiştir.

İşte 14 Temmuz, Kürdistan tarihindeki en büyük karar anlarından biri olmuştur. Bu karar anının hem tarihsel boyutu hem de evrensel ölçüleri bakımından Réber Apo’nun önemli değerlendirmeleri olmuştur. Nitekim Réber Apo kendisini her zaman bu büyük şehitlerin sözcüsü olarak tarif etmiş ve PKK’de Önderlik gerçeği de bu tarihsel zafer çizgisi üzerine şekillenmiştir.

Onun için “DEVİRİMİN DİLİ VE EYLEMİ” kitabından Réber Apo’nun bir değerlendirmesiyle yazımızı bitirmek istiyoruz. Şöyle değerlendiriyor Réber Apo; “PKK zindanda bitirilmek için içeriye alındı. Nasıl bitirilecek? Bilindiği gibi işbirlikçiler belirlemiş, teslim olmuş, satın alınmış ve şöyle veya böyle kendisine kazandırılmış. Bunları öncelikle zindandaki arkadaşlar iyi bilirler. Sanırım yapı üzerinde neredeyse ezici bir biçimde hakim olmuşlardı. Mazlum’un o direnişinin anlamı, biraz da bu boğmayı önlemek içindi. Söyleyeyim, gidişat o kadar kötü bir yöndedir ve ihanet

o kadar gırtlaklarına sarılmışsa, artık yapılacak tek iş, en son eylemi sergilemektir. Ve sergilenen de odur. Kesinlikle bu dayatmaya karşıdır. Baskı var, ama diğer yandan üzerine üzerine ihanetle gitme durumu var. Partiye ancak canını ortaya koyarak sahip çıkma örneğini gösteriyorlar ve başarılı oluyorlar. Daha sonraki süreçte, bunu Kemal ve Hayriler devam ettiriyorlar. Ama dikkat edilmelidir, doğrudan düşmana karşı değildir. Yani görünüşte TC'nin işkencelerine, insanlık onurunun çiğnenmesine karşıdır, fakat özün de bu yapılmazsa ihanet her şeyi silip süpürecektir. O zaman şu dayatılıyor: PKK adına, ılımlı PKK adına teslim olmuş PKK'lileri, ihanet etmiş PKK'lileri kullanarak PKK'den intikam almak. "Aslın da" diyordu, "Dersim'in hepsi Kemalisttir." "Dersim'de" diyordu, "kendine Kürdüm diyen bir kişi bile yoktur. En halis Türkçeyi biz konuşuyoruz." Yıldırım'ın savunmasında vardır bu. Daha sonra Genç Kemalistler Birliği bu temelde kurulmuştu. O adla kendilerini adlandırmak istediler. "Önce sol dediler, daha sonra milli mesele dediler. En son

PKK dediler" böyle diyordu. Dersim'de bunlar sonuç almak istediler. Anlaşıyor aslında. Demek istediğim, adamlar "kemalizme karşı gelişen bu hareketin can düşmanlığı nasıl yapılır?" sorusunun oldukça teorisyeni kesiliyorlardı. Fakat önce gizli ve sahte, ardından açıkça yaptılar. Sonuçta bilindiği gibi değerli yoldaşların kanı pahasına mücadele geliştirildi. Çok değerli yoldaşların şehit düşmesi iyi hatırlanmalıdır. Mücadele tarihi iyi öğrenilmelidir. İhaneti, provokasyonu, iyi öğrenmek gerekiyor. Önemli olan onun arkasındaki dünya görüşüdür. Onu yönlendiren güçtür. Birkaç çakal bu konuda maşa olmuş, fazla önemli değildir.

"Ve o direniş kazandırdı."

Bugün bile PKK, bu "BAŞARDIK BAŞARDIK ALTI KİŞİYLE BAŞARDIK" diye haykırılan başarı ve zafer ruhunda kendisini yeniden ve yeniden yenile-yerek çağımızın en istikrarlı ve kararlı direniş hareketi olarak hem halkımıza hem de dünya insanlık ailesine parlayan KIZIL YILDIZ gibi umut aşıyor.

14 TEMMUZ VE 30 HAZİRAN ÇİZGİSİNDEKİ DEVRİMCİ MÜCADELE AKP-MHP FAŞİZMİNİ YIKIMA GÖTÜRECEKTİR

Büyük Zindan Direnişinin yeni bir yılına girmiş bulunuyoruz. Her yıl olduğu gibi '14 Temmuz Ulusal Onur Günü büyük bir coşku içinde kutlanacaktır. Bu anlamlı günün yaratıcılarını derin saygı ve sevgiyle anıyorum. Kırk bir yıldır 14 Temmuz Direniş ve Zafer Çizgisinde yürüdük ve her şeyi bu çizgi temelinde kazandık. Bunlar temelinde başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların ve yurtsever halkımızın 'Ulusal Onur Günü'nü kutluyorum. Bu tarihi günün yaratıcıları olan Hayri Durmuş, Kemal Pir, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek yoldaşlar şahsında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyorum.

Hakikatin sırrına ermeyi ifade eden fedailik bir zihniyete ve tarza dayanır

Parti olarak baştan itibaren özünde bir fedai hareketi biçiminde doğup şekillendiğimiz açıktır. Büyük fedaileşme hamlesi ise 1982 yılında tarihi Zindan Direnişi olarak gelişmiştir. Fedai öncümüz Mazlum Doğan yoldaşla başlayan bu süreç, Ferhat Kurtay öncülüğündeki Dörtlerle devam etmiş ve 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişiyle zafere ulaşmıştır. Böylece en zor koşullarda ve en imkânsız ortamlarda bile fedaice direnme ve kazanma süreci başlamıştır. Ölümsüz Komutanımız Agit yoldaş öncülüğündeki tarihigerillayürüyüşümüz

bu çizgiyi dağa ve gerillaya taşımış, Özgürlük Tanrıçamız Zilan yoldaş soykırıma karşı savaşmanın ve kazanmanın anlayış ve tarzı olarak kesinleştirmiştir.

Açıktır ki, TC'nin temsil ettiği faşist, sömürgeci ve soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı Apocu Fedai Çizgisi temelinde mücadele edilmiş ve kazanılmıştır. Her türlü gelişme ve kazanım bu çizgiyle sağlanmıştır. Kürdistan'da birçok parti ve örgüt zayıf düşer ve yok olurken, PKK'nin Kürt varlığını ve özgürlüğünü temsil eden hareket haline gelmesinin sırrı budur. Şimdi Apocu Fedai Çizgiyi doğru anlamaya ve başarılı uygulamaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç var. Çünkü AKP-MHP faşist diktatörlüğü, Özgürlük Hareketimizi imha ve tasfiye etmek amacıyla topyekûn sömürgeci-soykırımcı bir özel savaş saldırısı yürütmektedir. Buna karşı, Hareket ve halk olarak biz de Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn bir devrimci direniş içerisindeyiz. İşte bu direnişin kazandıran çizgisi, tarzı fedailiktir. Gerilla öncülüğünde fedaice direnerek düşman saldırılarını kırıyor ve demokratik moderniteyi inşa devrimimizi ilerletiyoruz. Bir zihniyet ve yaşam tarzı devrimi olan Hakikat Devrimimizi var ediyoruz.

Peki devrimi yenilmez kılıp zaferi yaratan bir fedai direnişini nasıl geliştireceğiz? Örneğin 14 Temmuz 1982

tarihinden itibaren Diyarbakır zindanında iki ayı aşan bir süre ölüm orucuna insanlar nasıl yattılar ve de sonuca gittiler? Hem de bunu zindanda, her şeyiyle düşmanın hâkim olduğu bir ortamda gerçekleştirdiler. Bir an değil, iki ayı aşan sürenin her anı böyle amansız bir mücadele içinde oldular. Hem de düşmanın bütün karşı çabalarına rağmen, hedeflerine kusursuz ulaştılar. Örneğin 30 Haziran 1996 günü Zilan Yoldaş Dersim’de bir düşman birliğini nasıl tasfiye etti? Hem de daha iki yıldır katılmış ve Dersim dışında parti ortamını görmemiş yeni bir savaşçıydı.

Peki bu iki alanda düşman mı zayıftı, tekniği mi azdı ya da direnenlerin imkânları mı çoktu? Her iki alanda da söz konusu zaferi sadece cesaret ve fedakârlık mı sağladı? Bunların hiçbirisinin böyle olmadığı açıktır. O halde, söz konusu direnişlerin gerçekten de nelere dayanılarak böyle zafer çizgisinde yürütüldüklerini doğru anlamak gerekiyor. Kuşkusuz cesaret ve fedakârlık fedailiğin iki temel özelliğidir. Bunlar olmadan fedailik yapılamaz ve zafer kazanılamaz. Ancak, sadece cesaret ve fedakârlık ile de başaran bir fedailik ortaya çıkmaz. Sadece bu özelliklere dayalı olarak ancak bir yiğitlik gelişebilir. Dolayısıyla doğru fedailiğin, cesaret ve fedakârlık dışında bilinç gibi, inanç gibi, amaç gibi, anlayış ve tarz gibi daha başka temel özellikleri de vardır. İnsan aklının gücünü bir amaç doğrul-

tusunda yaratıcı bir biçimde kullanmayı gerektirir. Kısaca hakikatin sırrına ermeyi ifade eden fedailik bir zihniyete ve tarza dayanır.

Demek ki Apocu direnişin gücü, hiçbir zaman düşmanın zayıflığından veya kendisinin maddi imkânlarının fazlalığından kaynaklanmamıştır. Yine bu direniş, hiçbir zaman sadece cesaret ve fedakârlığa dayalı olarak yürütülmemiş ve zafer kazanmamıştır. Evet yüksek bir cesaret ve fedakârlığı her zaman içermiştir; ancak bunlarla birlikte Apocu hakikate bağlılık temelinde yüksek bir bilinci, inancı, örgütlülüğü, disiplini, tarz ve üslubu da içermiştir.

Böyle büyük bir savaş içine girerken Önder Apo “En büyük teknik insandır” dedi. İnsanın toplumsal hakikat temelindeki çözümünü ifade eden patlamanın çıkartacağı enerjiyi, hiçbir atom çekirdeğinin parçalanması çıkartamaz. Dolayısıyla kendimizi, kendi öz gücümüzü esas almalıyız. İnsan aklının yaratıcı gücüne ve insanın maneviyatına dayanmalıyız.

Her şeyi halkın eğitimi, örgütlenmesi ve eylemi temelinde gerçekleştirmeyi öngörmeliyiz. Demek ki tarihi 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişinin yeni bir yıldönümüne girerken, Apocu Fedai Çizgisi üzerinde her zamankinden daha fazla yoğunlaşmaya ve bu çizgiyi tüm yönleriyle doğru anlamaya ve başarılı uygulamaya ihtiyaç var.

Önder Apo "En Büyük Teknik İnsandır" dedi

Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn bir direniş yürütmekteyiz

Tarihi 14 Temmuz Direnişinin yeni bir yıldönümüne girerken, Hareket ve halk olarak mücadele tarihimizin en yoğun ve kapsamlı dönemini yaşadığımız açıktır. AKP-MHP faşizmi, Özgürlük Hareketimizi imha ve tasfiye edebilmek için topyekûn özel savaş konsepti temelindeki saldırılarını sürdürmektedir. Biz de devrimci halk savaşı stratejisi temelinde topyekûn bir direniş yürütmekteyiz. Savaş daha kapsamlı ve yoğun hale gelmiş durumdadır. Belli ki yaşanan bu savaşın sonuçları önemli gelişmelere yol açacak ve yeni bir durum ortaya çıkartacaktır.

30 Ekim 2014 tarihli MGK toplantısında kararlaştırılan 'Çöktürme Eylem Planı' Özgürlük Hareketimize karşı oluşturulan yeni bir uluslararası komplo planlamasıydı. Bu plan Kuzey'de 24 Temmuz 2015 saldırısıyla, sınır dışına yönelik olaraksa 26 Ağustos 2016 Cerablus ve Bab işgaliyle uygulamaya konmuştur. ABD-TC-KDP ortaklığı çerçevesinde oluşturulan bu plan temelinde parti öncülüğümüzle gerilla hareketimizin etkisizleştirilmesi ve Medya Savunma Alanlarında, Rojava'da ve Bakur'da yaratılan devrimci kazanımların tasfiye edilmesi hedeflenmektedir. Afrin'den Hakurkê'ye, bir bütün olarak Medya Savunma Alanlarına kadar yürütülen işgal saldırıları bu plan kapsamında geliştirilmek istenmiştir.

AKP-MHP faşizmi bu plana dayanarak PKK'yi tümünden yok etmeyi ve Kürt soykırımını gerçekleştirmeyi hedeflerken; ABD ve müttefikleri ise, PKK'nin yarattığı kazanımları KDP'ye kanallere ederek Kürt işbirlikçiliğini güçlendirip Ortadoğu'daki çatışma ortamında kendi çıkarı için kullanmayı öngörmektedir. Şu haliyle her iki güç de PKK'ye karşı mücadelede görüş birliği içinde ve ittifak halindedir. KDP'ye gelince, belli ki bu gücü daha doğru anlamamıza ve ona göre yaklaşmamıza ihtiyaç vardır. Öncelikle şunu belirtelim ki, mevcut KDP, bir ulusal hareket ve de parti değildir. Daha çok, kendi çıkarından başka bir şeyi görmeyen ve düşünmeyen bir aile ve hanedan hareketi konumundadır. Özgür bir iradesi yoktur, esas olarak ABD-İsrail ve küresel sermaye

güçlerine bağlı olarak hareket etmektedir. Çıkarı gereği TC gibi soykırımcı

devletlerle bile her türlü ilişki ve ittifak içine girebilmektedir. Kürt sorununu yaratan

küresel kapitalist modernite sistemi tarafından Kürtleri denetim altında tutabilmek için görevlendirilmiştir. TC ve benzeri güçler tarafından ise, bugün olduğu gibi, her zaman güncel siyasette kullanılmaktadır.

Kendini KDP olarak isimlendiren aile ve hanedanın tüm derdi mevcut çatışma ortamından yararlanarak Kürdistan zenginliklerini yağmalamak ve bu temelde güçlü bir sermaye oluşturmaktır. Bunun için satmadığı değer, içine girmediği kirli ilişki yoktur. Eğer koşullar böyle bir pazarlama ve talan yapmaya imkân ve fırsat vermezse, o zaman ne yapacağı hiç belli olmaz. Geçmişte birçok kez yaptığı gibi, bir anda Kürdistan'ı terk edip başka diyarlara da gidebilir. Onlar için önemli olan kendi yaşamları ve talan yapabilmeleridir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesini yürütürken KDP'nin bu gerçekliğini bilmemiz ve ona göre yaklaşım geliştirmemiz gerektirmektedir. Derinleşen mücadele süreci mevcut KDP gerçeğini bir kez daha net bir biçimde açığa çıkarmıştır.

Hiç kuşkusuz mevcut KDP Yönetiminin AKP-MHP faşizmine verdiği destek küçümsenemez. Dolayısıyla bunun Kürt varlığına ve özgürlüğüne çok büyük zararlar verdiği

ortadadır.
soykırımcı
tarafından
fazla

KDP'nin
güçler
daha

faşist-

ağırlaştırılması, duyulan korkunun sonucudur. Bu temelde AKP-MHP faşizmine karşı yürütülen tüm mücadeleleri önemseyip kapsamak gerekir. Teşhirden demokratik siyasi mücadeleye, yürüyüşten mitinge, kent eylemlerinden dağdaki gerillaya kadar her alanda yürütülecek mücadele AKP-MHP faşizmini yıkabilir. AKP-MHP faşizmiyle mücadele mevcut

durumda tam bir
'irade savaşı'
haline
gelmiş
durumdadır.

Tıpkı 14
Temmuz ve 30
Haziran devrimci
iradeleri gibi.
Demek ki 14
Temmuz ve 30
Haziran
çizgisinde
mücadele eden
devrimcilik, AKP-MHP
faşizmini yıkıma götüre-
cektir.

an gerillamız işgal-
ekli darbeler vuran
tsiz kılan bir eylem
i tutturmuştur"

kullanılmasını önleyebilmek için yürütülecek çalışmalar önemli olmaktadır. O halde her zaman her şeye hazırlıklı olmak ve KDP üzerinde ulusal ve uluslararası demokratik baskı oluşturan çalışmaları geliştirerek sürdürmek gerekir.

Dünya Savaşına yol açan kriz ve kaos sürüyor

Diğer yandan küresel kapitalist modernite sisteminin dünya savaşına yol açan kriz ve kaosu sürüyor. Kapitalist güçler arasındaki çıkar çelişki ve çatışması kendi iç mantığı temelinde sürüp gidiyor. Söz konusu çıkar çelişki ve çatışmasında bölgemiz Ortadoğu ve Türkiye, bu nedenle Kürdistan çok önemli bir alan oluyor. Bu temelde, sistem içi çıkar çelişki ve çatışmalarının ortaya çıkartacağı imkân ve fırsatları özgürlük mücadelemizin gelişmesi açısından kullanmak bizim için önemlidir.

Bütün bunlar içerisinde gerilla savaşı devam etmektedir. Kentlerde gelişen anti-faşist eylemler AKP-MHP faşizmini en çok darbeleyen ve korkutan bir sonucu yaratmaktadır. İmralı'da Önder Apo üzerindeki tecrit ve işkencenin bu kadar

Kahraman gerillamız işgalcilere sürekli darbeler vuran ve hareketsiz kılan bir eylem çizgisi tutturmuştur. Dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında halkımız ve kamuoyu son derece duyarlı hale getirilmiştir. Dolayısıyla AKP-MHP faşizminin hiçbir hukuk ve ahlak kuralı dinlemeden yürüttüğü saldırılar istediği sonucu vermemektedir. İşte bu gerçeği görmek ve buna inanmak gerekiyor. Parti, gerilla, halk, kadın ve gençlik olarak bu gerçeği görme temelinde dönemin devrimci görevlerine sahip çıkmayı ve başarıyla yerine getirmeyi bilmek gerekiyor.

Kuşkusuz Apocu Fedai Çizgisinin başarılı uygulanması Hareket ve halk olarak bize kazandırdı ve yenilmez kıldı. Demek ki 14 Temmuz ve 30 Haziran fedai çizgisinde kendimizi örgütleyip pratikleştirdikçe hep başarı kazanacağız ve AKP-MHP faşizmini yıkarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlayacağız.

YURTTAŞ İMALAT MERKEZİNDEN DEVRİMCİ KARARGÂHLARA

Kapitalist modernite kendi insan formunu yaratmak adına en başından bu yana çeşitli kurumsallıklara ihtiyaç duymuştur. Bu kurumsallıklar beşbin yıllık sınıflı uygarlık tarihinde her ne kadar varolsalar da, kapitalist modernite döneminde daha fazla çoğaltılmış, içeriği ile daha sistematik bir derinleşmeye tabi tutulmuştur. Önder APO bu kurumlaşmaların kendisini yuttaş imalat merkezleri olarak tanımlamıştır.

Bu yurttaş imalat merkezlerinin içerisinde okullar, dinsel mabetler, tapınaklar ve kışlalar yer almaktadır. Tüm bu kurumlaşmalarda yol ve yöntem farklıdır. Fakat hepsinin tek bir amacı vardır. İçerisinde toplanan insan topluluklarının modernitenin ve ulus-devletin çıkarlarına göre şekillendirmek ve ideal yurttaş tipini oluşturmak adına terbiye etmek...

Önderlik; Yurttaş imalat merkezlerinden birisi olan okulları tanımlarken şöyle denmektedir. “Eğitimler ulus-devletinşası ve kör-sermaye arasındaki ilişkiyi kavramadıkça modern toplumu çözümlemek mümkün değildir.

Eğitim olgusu, Toplumsal yaşamın en vazgeçilmez olan ilkelerinden birisidir. Sadece deneyim ve tecrübeleri aktararak bir toplumsal hafızanın oluşmasıyla sınırlı kalmayan, aynı zamanda sürekli yaratma yeteneğini de geliştiren bir olgudur. Hem insan formunun hem de toplumsal yaşamın gelişim sağlamasına yol açar. Bu noktada eğitimsizlik, bir gerileme hali olarak insan ve toplum doğasının en büyük düşmanıdır.

Beşbin yıllık sınıflı-uygallık, eğitim olgusunu toplumlara karşı bir silah olarak kullanmaktan asla vazgeçmemiştir. Tarih

ilk devleti olan Sümerlerden başlayan ve günümüze kadar süre gelen devletçi uygarlığın bilgi tekelleşmesi, toplumsallığın zayıflama yaşamasının en temel nedenlerinden birisidir. Çünkü özelde kapitalist modernite olmak üzere beşbin yıllık devletçi uygarlık sistemi ilk hegemonyasını zihinsel alanda gerçekleştirmektedir. Çünkü istediği toplumsal mühendisliği geliştirebilmesi için öncelikli olarak toplumun zihnini fethetmesi gerekir. Devletçi uygarlık tarihi bu noktada sayısız örneklerle doludur. Sümer mabedlerinden, Yunan akademilerine, ortaçağ manastır ve medreselerinden günümüzün okul ve üniversitelerine kadar gelişen tüm kurumsallıklar bu zihinsel fetih operasyonunu sağlamlaştırmanın ve geliştirmenin ideolojik kurumlaşmasıdır. Tüm amaç toplumu yoğun ideolojik kuşatma altına alarak gönüllü köleliği geliştirmektedir. Bunu başardığı takdirde devlete hizmet edecek yığınlarca insan kitlesi yaratacaktır.

Devletli uygarlığın bilgiyi tekeline alarak geliştirdiği bu toplumsal mühendislik en çok da gençleri ve genç kadınları hedef almaktadır. Sümer Ziguratlarında inşa edilen mabedlerde en fazla gençler denetim altına alınıp devletin hizmetine konulmuştur. Her ne kadar ismen farklı olsa da memurlaşmanın, işsizleşmenin, askerleşmenin ve diğer bürokratik faaliyetlerin temeli buradan alınmıştır. Sümer rahiplerinin gençler üzerinde inşa ettiği bu hegemonya, bugüne dek farklı yol ve yöntemler ile devam etmektedir.

Kapitalist modernite ve onun sacayağı olan ulus-devlet sistemi de bilgiyi tekeline alarak gençliği kuşatma altına almaya çalışmaktadır. Okulun kendisi bir yurttaş

imalat merkezi iken üniversiteler bunun en sistematikleşmiş ve derinleştirilmiş kurumlarıdır. Bu kurum kendisini her şeyden önce liberalizm ile korumaya çalışır özellikle sistemin içerisinde “Sözde özgürlüğü en yoğun yaşayan” kurum olarak tanımlanması, liberalizmin en güçlü kök saldıği kurum olmasıyla ilgilidir.

Liberalizm; Kapitalist modernitenin temel ideolojisi olması itibarıyla kendisini sürekli insan yaşamında etkili kılmaya çalışır. Özellikle de gençlik kuşağını kuşatmaya olarak kendisini büyütmeyi hedefler. Çünkü gençlik, taşıdığı ruh itibarıyla sürekli yeni olanın arayışı içerisinde. Bu ruh karakteristik olarak devrimci bir yan taşıdığından tehlike arz etmektedir. Bu nedenledir ki üniversiteler de okuyan gençler en çok da liberalizm ile pasifleştirilmeye ve sindirilmeye çalışılmaktadır.

Liberalizm bireyin duygu ve düşünce dünyasına inerek tüm davranışlarını control altına almaya çalışır. Bir noktada sahte özgürlük nidalarıyla bireyin kendisini köreltmeye yönelirken , diğer noktada ise bireyin toplumsal bağlarını zedeleyerek bencil, çıkarıcı, açgözlü ve hesapçı bireyler yığını oluşturmaktadır. Böylelikle kendi varoluşsal sorumluluklarına ve toplumsal değerlerine yabancılaşan bir gençlik sınıfı yaratmaktadır. Bu durum salt “serbest yaşam” söylemi ile yapılmamaktadır. Aksine bir yığın teori ile meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. Örneğin üniversiteler de bulunan ve kendisini entelektüel olarak tanımlayan bir çok kişinin iddiası “artık gençlik çağının gençliği ve ideolojilerin bir anlam ifade etmediği” yönündedir. Bu dahi, sistemin gençleri toplumsallığı amaç edilen ideolojilerden koparma girişimidir. Çünkü kapitalist modernite bu teoriyi savunurken dahi liberalizm den vazgeçmemekte, aksine her geçen gün daha fazla şahlandırmaya çalışmaktadır. Üniversite alanlarını, modern dünyanın argümanları ile doldurarak kendi bireyci neslini yaratmakta ve kendisine daima bürokrasi de yer alacak köle ordusu oluşturmaktadır.

Önderlik özgürlüğü bir farkındalık hali olarak tanımlamaktadır. Bu farkındalık sadece olay ve olgulara dayanan farkındalık durumu değildir. Bireyin kendisine, toplu-

muna, yaşama, doğaya, kadına ve hepsinin toplamı olan evrene dair olan farkındalıktır. Çünkü farkındalık insanın anlam dünyasını geliştirdiği gibi , yaşama dair de duruş sahibi kılmaktadır. İnsanın en güçlü farkındalıkları toplumsallığı en yoğun yaşadığı anlar da gelişmiştir. Bu farkındalık sadece varolanı anlamamanın değil, aynı zamanda yeniyi yaratmanın da güçlü zemini haline gelmiştir.. tıpkı 1968 Devrimci Gençlik kuşağının farkındalığı gibi.

1968 yılında Fransa’nın Marsilya kentinde meydanları dolduran gençlik gücü, gençliğin politikleşme süreci açısından büyük bir dönüm noktasıdır. Her türlü iktidarcı ve sömürgrci yönetim biçimlerinin karşısında durma bilinci kısa sürede bir rüzgar olup bütün dünyaya yayılmıştır. Böylelikle gençlik artık alışlagelen tarzıyla sistem tarafından önüne konulanı uygulayan değil, toplumsal yaşama yön veren politik güç konumuna erişmiştir.

Bu durum Ortadoğu coğrafyasında da güçlü bir etkiye bukmuş. Özelde Türkiye ve Kürdistan’da devrimci gençliğinin doğuş yaşamasının kapılarını açmıştır. Türkiye’de Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakkaya önderliğinde gelişen Devrimci Gençlik kuşağı Anadolu’nun dört bir yanına sarmalayacak şekilde büyük bir gençlik kolektivizmi oluşturmuştur. Özellikle örgütlülük merkezlerinin üniversiteler olması sıradan bir durum değildir. Özellikle liberalizm ideolojisinin en güçlü olduğu mekanlarda bu çıkışı gerçekleştirmek, radikal ve devrimci duruş gerektirmektedir. Her ne kadar genç oluşları itibarıyla eksiklik ve yetmezlikleri olsa da, esasında yapmış oldukları eylemler azımsanmayacak öneme sahiptir. Üniversite içerisinde kurulan siyasi kulüplerden öğrenci meclislerine kadar her örgütlenme esasta parçalatılmaya çalışan gençliğin toplumsal ısrarıdır. Üniversite bahçelerinde amfilerinde toplumsal sorunların tartışılması, siyasi gündemlerinin oluşturulmasının en büyük sebebi; apolitik kılınmaya çalışan gençliği politikleştirme çabasıdır. Apolitikleşme kendi

gündelik sorunlarına yanıt olamama halidir. Oysa 1968 devrimci gençlik kuşağı üniversitelerin sınırları içerisinde haps olmayarak toplumsal yaşama katılmış ve önemli düzeyde yaratımlara yol açmıştır.

Bu durum ortadoğu coğrafyasında da güçlü bir etkiye bulunmuş. Özelde Türkiye ve Kürdistan da devrimci gençliğinin doğuş yaşamasının kapılarını açmıştır. Türkiye de Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakkaya önderliğinde gelişen devrimci gençlik kuşağı, anadolunun dört bir yanına sarmalayacak şekilde büyük bir gençlik kolektivizmini oluşturmuştur. Özellikle örgütlük merkezlerinin üniversiteler olması sıradan bir durum değildir. Özellikle liberalizm ideolojisinin en güçlü olduğu mekanlarda bu çıkışı gerçekleştirmek, radikal ve devrimci duruş gerektirmektedir. Her ne kadar genç oluşları itibariyle eksiklik ve yetmezlikleri olsa da, esasında yapmış oldukları eylemler azımsanmayacak öneme sahiptir. Üniversite içerisinde kurulan siyasi kulüplerden öğrenci meclislerine kadar her örgütlenme esasta parçalatılmaya çalışan gençliğin toplumsallık ısrarıdır. Üniversite bahçelerinde ve kampüslerinde toplumsal sorunların tartışılması siyasi gündemlerinin oluşturulmasının en büyük sebebi; apolitik kılınmaya çalışılan gençliği politikleştirme çabasıdır. Apolitikleşme kendi gündelik sorunlarına dahi yanıt olamama halidir. Oysa 1968 devrimci gençlik kuşağı üniversitelerin sınırları içerisinde haps olmayacak toplumsal yaşama katılmış ve önemli düzeyde yaratımlara yol açmıştır. İşçi olanlarındaki sendikalişmalardan sivil toplum içerisindeki dernekleşmelere kadar bir çok görev üstlenmiştir. Dolayısıyla aydın gençlik olma vasıflarını bu şekilde görünür kılmıştır.

Aynı durum bizim mücadele deneyimimiz açısından da bu şekildedir. Önder Apo, Mahir Çayanların katledilişi üzerine boykot eylemine öncülük yaparken Ankara Üniversitesi'nde bir öğrenci konumundadır. Devrimci önderlerin ard arda katledilmesi, dönemin tüm devrimci gençliği üzerinde olumsuz etkiler yaratmıştır. Neredeyse her kes belirsizliğin yol

açtığı bir muğlak-sürüklenmiştir.

liğin içerisine Dolayısıyla Önder

Apo'nun öncülük ettiği bu boykot eylemi sadece 1968 devrimci gençlik ruhunun yeniden görünür olmasıyla sınırlı kalmamış, aynı zamanda yeni bir tarihin başlangıcından ilk emaresi haline gelmiştir.

Önder Apo'nun büyük karalılıkla omuzlamış olduğu bu yük, üniversitelerde yeni bir gençlik kolektivitesinin oluşmasına yol açmıştır. Bir grup aydın gencin devrimci tarzda örgütlenmesi, ilkin ADYÖD deneyimi ile üniversitelerde büyümüş, sonra da toplumsal alana yayılarak tüm Kürdistan halkını içine alan büyük bir toplumsallığa ulaşmıştır. Dolayısıyla PKK'de bir öğrenci gençlik grubunun emeği ile ortaya çıkmıştır. Fakat onu bir çok öğrenci grubundan ayıran husus; üniversitelerin içine haps olmaması ve sıkışıp kalmamasıdır. Ki bu durum sadece grup aşaması dönemi ile sınırlı kalmamıştır. Yurtsever Gençlik açısından bir geleneğe dönüşmüş, başta YCK deneyimi olmak üzere günümüze kadar uzanıp gelmiştir.

Kapitalist modernite sistemi özellikle 1968 devrimci gençlik kuşağı ve PKK'nin yarattığı bu etkiyi kırmak adına, sistemli saldırılara yönelmiştir. Sadece darbeleri geliştirerek fiziki imhayı hedeflememiş, devrimci çizgiyi yozlaştırmak adına, özelde üniversiteler olmak üzere gençliğin bulunduğu her yerde lümpenizmi geliştirmiştir.

Lümpenizm; toplumsal değerlerden arıtılmış, ahlaki açıdan eritilmiş, içi boşaltılmış ve emeğe yabacılaşmış bireyin ifadesidir.

En çok da gençlik bu saldırılara maruz kalmaktadır. Çünkü gençliği lümpenleştirmek, toplum içerisindeki devrimci ruhu, yani gençlik ruhunu tasfiye etmektir. AKP-MHP faşist rejiminin de bugün üniversiteler de yaygınlaştırmak istediği temel çizgi budur. Sadece muhalif olan akademisyenlere saldırmakla sınırlı kalmıyor, en büyük saldırıyı üniversite gençliği üzerinde geliştiriyor. Öğrenci gençliğini sadece teşhir ederek sindirmeye ve korkutmaya çalışmıyor, aynı zamanda eğitimin kendisi bir şantaj aracına dönüştürerek pasifize etmekte, bir noktada geleceğin sindirilmiş kuşağını yaratmaya çalışmaktadır. Tüm bunlar; bu faşist

iktidarın korkak karakterinden dolayıdır. Faşizm karanlıktır. Karanlık daima, aydın olandan korkak haliyle, AKP-MHP faşizminin bu saldırganlaşını duyumsadığı korku ile alakalıdır.

İşte burada her üniversite gencinin bu farkındalığı bilerek hareket etmesi gerekir. Önder Apo: "aydın olmak devrimci yetenek ister" demektedir.

Bu yeteneği icra edemeyen hiçbir genç, bu faşist rejimin karşısında güçlü bir duruş sergileyemez. Devrimci yetenek; sürekli büyüyen bir örgütlülüğü toplumsallığı araç edinmekle gelişir. Kendisini çağın sorum-

duğu öğrenci gençlik profilidir.

Oysa entelektüel olmanın ilk koşulu; dönemin sorunları karşısında kayıtsız kalmayarak gereklilikleri yerine getirmektir. Örneğin Mazlum Doğan arkadaş günde 300 sayfa kitap okuduğu halde yine de eylem den kopmamıştır. Çünkü eylem görünen hakikattir ve her hakikat kendisini birey şahsında görünür kılar.

Kapitalist modernitenin hakikat dışılığının karşısında durmanın en temel yolu, dönemin gerektirdiği ahlaki-politik sorumluluklarını yerine getirmektir. Ahlaki-politik yaşamak ve tüm yaşamı ahlaki ve

“Aydın olmak , Önder Apo’ nun da belirttiği gibi “ devrimci yetenek ister”

luluklarına göre eğitmeyi ve sürekli toplumsal sorumluluklarını yerine getirmeyi gerektirir. Dolayısıyla bu örgütlülüğü sağlamanın en temel yolu; demokratik meclislerinin güçlü bir şekilde örgütlenmesidir. Bu meclisler özellikle üniversite öğrenci gençliğinin yaratıcı irade haline gelmesinin en belirgin ifadesidir. Kendi toplumsallığını ve kolektivitesini oluşturan, kendi ihtiyaçlarına göre kendisini eğiten, kendi yazım çalışmalarını (dergi, broşur vs) geliştiren, yine toplumsal ihtiyaçlara göre eylem içerisinde olan her meclis; demokratik modernite inşasının vazgeçilmez hususudur.

Üniversite gençliğinin iki çizgi halinde sıkıştırılması, sistematik bir saldırı olayıdır. Birinci çizgi AKP-MHP faşist rejimin saldırılarına dolaylı sindirme ve tasfiye etme çizgisidir. Bu çizgi muhalif olanı etkisizleştirerek kendi faşist rejimini büyütme dayalıdır. İkinci çizgi ise; kendisini bunun karşısında geleceğe dayalı şekillendiren kariyerist çizgidir. " sözde " entelektüel açıdan gelişim sağlayarak kendini pasifleştiren, sistemin biçtiğinin ötesine çıkamayan, her olaya ve olguya liberalist yaklaşan ve kendisini toplumsal sorumluluklarından kopararak bireyci gelecek hesaplarına dayandıran bu çizgi; tam da kapitalist modernitenin oluşturmak iste-

politik olarak inşa etmek, bu sisteme vurulacak en büyük darbedir. Nitekim AKP-MHP özel savaş rejimi en çok da ahlaki-politik yaşamı hedef almaktadır. Haliyle bu yaşam da ısrar etmek çağın devrimci sorumluluğudur. İşte üniversite gençliği bu devrimci sorumluluğu yerine getirecek özne konumuna ulaşmalıdır. Çünkü gençlik, tarihiyle bağdaşacak en anlamlı cevabı bu olacaktır. Kendi özgücüne ve iradesine dayanan bir gençlik karalılığı oluştuktan sonra; her üniversiteyi bir devrimci karargaha dönüştürmek imkansız değildir. İster kendisini sosyalist olarak tanımlamasın, isterse de devrimci, veya yurtsever; her üniversite gencinin bu tarihsel sorumluluğu yerine getirmek dışında hiçbir sorumluluğu olmamalıdır. Çünkü üniversite gençliği bir nokta da toplumun aydın gelecek yüzüdür. Yine de tekrar etmek gerekir ki; aydın olmak , Önder Apo’ nun da belirttiği gibi " devrimci yetenek ister "

Zehirli Gazı Sadece Bilimin Saptırılması Olarak Değil Aynı Zamanda Barbarlığın Bir İşareti Olarak Görmek

lğına indir-
genen bir
Alman kadın
evinin
bahçesinde
kendini vurdu.

Bu kadın
Clara Helene

Kimyasal silahlar ilk kez 2 Mayıs 1915'te, Birinci Dünya Savaşı'nın ortasında, Alman birlikleri tarafından düşman askerlerine karşı Ypres'te kullanıldı ve doktoralı ilk Alman kimyager olan fakat ev hanım-

Immerwahr'dı; İlk kimyasal silah saldırısını yöneten ve bu silahların biliminde etkili olan Fritz Haber'in eşi idi.

Eşinin araştırmalarına direnen Clara, evlilik sözleşmesinin ataerkil kalesinde bilim ve araştırma he-de-

flerinden koparılmış, kendisini kariyer merdiveninin tepesine, en acımasız bilimin kirli zirvesine çıkarmak için eşinin köle emeğini kullanan kocasının Bourgois evinde bir ev kadını haline gelmiştir.

Tarihteki pek çok devrimci kadının adını taşıyan Clara, bu evlilikte bir köle haline getirildi. Pek çok kadının bilimsel tanınırlık çerçevesinde hedeflerine ulaşma umuduyla örnek aldığı doktoralı ilk Alman kadın kimyager, evlilik yanlışlığına düşmüş ve ataerkil sistemin evlilik görevlerinden oluşan bir kafese hapsedilmiştir.

Öğretmenlik yapmak, araştırma yapmak, bilimi ilerletmek istiyordu ama bunun yerine, muhtemelen

haline getirmek ister.

Bilimin hakikat arayışı olarak adlandırabileceğimiz şeyden çok uzak bir sapkınlığın en üst seviyesine ulaştığı bir dönemde, tarihe Clara olarak geçen bu kadın, böyle bir suçluyla birlikte olmayı vicdanıyla bağdaştıramadığını, çocukluğundan beri kalbinin attığı bilim ve araştırmanın en acımasız ve en insanlık dışı kitle imha silahları için kötüye kullanılmasını vicdanıyla bağdaştıramadığını intiharıyla göstermiştir.

Duyulmayan sözlerinden ziyade eylemleriyle sesini duyurmuştur. Başarılarına rağmen ne görülen ne de duyulan bir ev kadınına indirgenen ezilen kadının sesini duymak. Özellikle bu dönemde ileri sürülen

“Bilim artık hakikat arayışını toplum için ve insani değerler çerçevesinde sürdürmüyor”

yeterince “uygun” davranmadığı için Bourgois çevresinin sürekli baskı ve dayatmaları altında, eviyle ilgilenmek, kocasına bir çocuk doğurmak ve o andan itibaren kendini oğluna adamak zorunda kaldı.

Bazıları onun zayıf olduğunu, psikolojik sorunları olduğunu, hassas ve duygusal olduğunu ve evliliğinden memnun olmadığını söylüyor. Ancak bu sözlerin arkasına baktığınızda, tüm kadınlar bu atıfların ataerkilliğe ait olduğunu bilir. İsyan eden, hoşnutsuzluğunu, öfkesini, eleştirisini dile getiren kadını zayıf, duygusal ve dengesiz ilan ederek, küçük de olsa bu öfke ve isyanı kabul etmemek ve onu gerçekte olduğundan başka bir şey

ve bugün hala en acımasız etkisini gösteren araştırmalar karşısında vicdanın ve sorumluluğun sesini dinlemek.

Kimyasal silahlar ilk kez kullanıldıktan sonra daha da geliştirilmiştir. Eğer bilim gerçek misyonunu ve görevini yerine getirmiş olsaydı, bu noktaya asla gelinmezdi. Ancak bilim artık hakikat arayışını toplum için ve insani değerler çerçevesinde sürdürmüyor. Bilim, en acımasız diktatörlerin ve faşistlerin hizmetinde, en acımasız savaş suçlarının, en ileri katliam ve soykırım teknolojisinin yordakçısı haline gelen bir iktidar konumuna dönüşmüştür.

Clara, hayatında yaptığı şeyin, araştırmaları en insanlık dışı kitle

imha silahlarını geliştirmek olan bir adamı desteklemek olduğunu fark etti. En sevdiği alan olan ve doktora yapan ilk Alman kadın olduğu kimyanın, savaş çıkırtkan-

üfleniyordu)

Bu gerçeğe yüzleşemedi, bu gerçeğe yaşaması mümkün değildi.

Clara Helen Immerwahr'a atfedilen "Zehirli gazı sadece bilimin bir

"En sevdiği alan olan ve doktora yapan ilk Alman kadın olduğu kimyanın, savaş çıkırtkanlığı ve toplu katliamların hizmetinde bir bilime dönüştüğünü fark etti"

lığı ve toplu katliamların hizmetinde bir bilime dönüştüğünü fark etti. Kocası Fritz Haber'in araştırmaları, klorin ve fosgenin savaş silahı olarak kullanılması sebep oldu. (Ypres'teki ilk kullanımı binlerce zehirli ölüme ve yaralanmaya yol açmıştır. Habermasche üfleme tekniği kocasının icadıydı ve bu teknikte gaz tüplerinden düşman cephesine doğru klor gazı ve fosgen

sapkınlığı olarak değil, aynı zamanda barbarlığın bir işareti olarak görmek" cümlesi, bilimin ne hale geldiğini tüm açıklığıyla anlatmaktadır.

Bu ifadeler, savunmanın devamında yer alan Rêber APO'nun sözleriyle daha da net bir şekilde desteklenebilir: "Yüksek olduğu iddia edilen bilimsel gelişme düzeyi, gündelik delilikle belirgin bir tezat oluşturmaktadır. İyi bilindiği üzere, 20.

yüzyıl, insanlık tarihinin geri kalanından çok daha kanlı geçmiştir. Bu durum, bilimsel düşüncenin yapısındaki ciddi hata ve kusurlara işaret etmektedir. Kusurların bilimsel bulgulara değil, bunların hükümetler tarafından uygulanma biçiminde olabileceği yönündeki itiraz haklı görünebilir. Ancak bu bile bilimi ve bilim insanlarını sorumluluklarından muaf tutmaz. Bana göre, günümüz bilim insanları ve onların kurumları, yöneticilere olan bağımlılıklarıyla, eski Mısır ve Mezopotamya'daki rahiplerin ilk krallıklara olan bağımlılıklarından ve mitolojik düşüncel-

savaş suçu yöntemlerinin kullanılmasına yol açmaktadır. Özellikle egemen sistemlere, kapitalist moderniteye ve devlet doktrinlerine başkaldıran toplumlara karşı bu silahlar cezasız bir şekilde kullanılmaktadır. Bugün, bu faşist bilimin Kürdistan'daki tüm vahşetini, NATO ülkelerinden büyük destek ve destek alan faşist AKP-MHP rejimi aracılığıyla görüyoruz.

Bu bilim ya da bugün bilim olarak adlandırılan şey, bu silahların imal edilmesini, üretilmesini, icat edilmesini ve geliştirilmesini mümkün

“Bugün, bu faşist bilimin Kürdistan'daki tüm vahşetini, NATO ülkelerinden büyük destek ve destek alan faşist AKP-MHP rejimi aracılığıyla görüyoruz”

erinden daha geri ve etik açıdan daha sorumsuzdurlar. İbrahim'in gelenğinde, Firavunların ve Nemrutların kraliyet hanedanlarına başkaldıran dinler ve peygamberler, ahlaki ve dini fikirlerin gelişmesinde insanlık için büyük bir rol oynamıştır. Bu, rahiplik geleneğinin olumlu tarafıdır. Ancak, gücün peşinden giden bilim insanları, güç tutkunlarının ellerine sürekli olarak yıkım araçları vermiş ve en son olarak da insanlığın üzerinde atom bombasını patlatmışlardır. Dolayısıyla bilimin iktidarla ilişkisinde önemli sapmalar var.”

Rêber APO

Günümüze kadar, bilimdeki bu önemli istenmeyen gelişmeler devam etmekte ve en modern savaş teknolojilerine ve kapsamlı toplu katliam ve

kıldığı için temelden eleştirilmelidir. Bu sözde modern bilimin ürettiği şey, hakikatin parçalanması ve kötüye kullanılması, insanlığın toplu katliamıdır. En karanlık ideolojinin ve en kana susamış suçluların araçları. Ama sadece bu bilim değil, genel olarak faşist bilimiyle bu kitle imha silahlarının üretilmesinde ve yayılmasında kararlı bir şekilde yer alan Almanya, Kürdistan'daki katliamlardaki sorumluluğuyla yüzleşmek zorundadır. İnsanlık tarihinin bu suçlularına karşı fedakârca ve kararlılıkla mücadele eden Kürt halkının en seçilmiş kızları ve oğulları olan özgürlük savaşçılarına yönelik saldırılara karşı hesapsızca savaşıyorken...

ÖZGÜRLÜK ARAYIŞI ÖZGÜRLÜĞÜN TA KENDİSİDİR

Yıllarca o anı düşündüm, Kürdistan'a varmak, gerillalar arasında olmak, Devrim'in binlerce öncü şehidinin yürüdüğü yerlerde yürümek, Kürdistan'ın tüm`güzelliklerini görüp hissetmek, Kürdistan'ın doğasını koklamak nasıl olurdu diye düşündüm. Dağlarda beni bekleyen özgürlük... Gelir gelmez etrafımdaki her şeyi fark ettim ve dağlara çıkarken 10 farklı KDP kontrol noktasından geçtim... Yolculuk esnasında sıradağlara girdik ve büyüklüklerinden çok etkilenirken de, "ama bitmiyor mu?" diye düşündüğümü hatırlıyorum, zirve üstüne zirve vardı, gerçekten eşsiz bir güzellikti.

Uzun ve benim için heyecanlı bir yolculuğun ardından bir gerilla ile karşılaştım. Dağlarda tanıştığım ilk arkadaşı ve bizi kalacağımız yere götürdü. Bulunduğumuz yere ilerledik, kalacağımız manga yerin altına yapılmıştı. Kolda bir televizyon, mutfak, akan su vardı, o kadar etkilenmişim ki... ve beni bekleyen şikefti bile görmemişim daha. Öğleden sonra buradan geçen arkadaşlarla konuştuk ve ertesi gün pratik bir kaç iş için mangadan sorumlu olan arkadaş'a yardım ettim. İki günün ardından bundan sonra kalacağım şikefte gittim.

Karanlıkta şikeft tünellerine el feneri ol-

madan girmek, çömelirken ve yürürken önümde ve yanlarımda el yordamıyla yürümek biraz farklı bir deneyimdi, daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi. Yolculuk boyunca sadece tünelin sonunda beni neyin beklediğini düşündüm... Eskiden gerilla videolarında gördüğüme benzer bir şey sandım, ihtiyaçlara göre ayarlanmış doğal bir şikeft. Ama girdiğimde dilim tutulmuştu. Şikeftin ölçeğini, tünelleri, koridorları, elektriği, akan suyu, hatta pinpon masasını görmek! Kısa süre sonra şikeftin ortak alanına gittim ve ilk başta 'bu kim' diye merak eden arkadaşlarla tanıştım. Tek tek selam verdim ve çay içip sohbet etmek için oturduk. Subay arkadaşın üstümü değiştirmemi söylemesi üzerine sohbetimiz yarıda kesildi. İşte o zaman arkadaşlar beni bir odaya alıp gerilla kıyafeti olan gabardîn'i verdiler. Kabul ediyorum çok şaşırmıştım, elbiseyi almadan önce bunu hak etmek için bir şeyler yapmam gerektiğini düşünüyordum. Aklımda bu bir süre sonra olacak bir şeydi - neyse, içimde enerji, duygu ve heyecanla dolup taşıyordum. Eşsiz duygu, bu kutsal giysiyi ilk kez giyerken hissettiklerimi asla unutmayacağım.

Birkaç gün sonra pratik işler için tekrar dışarı çıktık. Jeneratörde sorunlar vardı ve bulunduğumuz yerden yaklaşık 600 metre uzakta, bize yakın bir köye yeni bir jeneratör almamız gerekiyordu. Jeneratörü tarlaya taşımak için 4 arkadaş vardı ve dışarıda kar yağıyordu... köy gezisi soğuktan çenemi titretmeye yetmişti ama oraya vardığımızda ne kadar zor olacağını anladım. Jeneratör büyüktü ve yaklaşık 200/250 kg ağırlığında olmalıydı. Ben ve başka bir arkadaş jeneratörü taşımaya çalıştık. Bunun dışında işin başarılması zor olmuştu ve bu yüzden jeneratörü yüklemek için başka taktikler denedik. Bu yüzden bir arkadaş eski battaniyeleri bu şekilde kaldırmaya çalışmak için noktaya döndü. Yaklaşık 20 dakika sonra arkadaş battaniyeler ve başka bir arkadaş ile geri döndü, ancak battaniye kısa olduğu için taktığımız işe yaramadı... jeneratörü 2 kütük ile kaldırdık ve molaya ihtiyacımız olana kadar taşıdık. O sırada kar yoğun bir şekilde yağıyordu ve soğuk hissediliyordu,

yavaş yavaş jeneratörü kaldırıp yerine taşıydık. Kritik an, nehri suya değmeden geçmek zorunda kaldığımız ve bunun için suya girmemiz gerektiği zamandı. 1 dakikadan kısa sürede ayaklarım ağrı noktasına kadar gelmişti. Sonunda uzun uğraşlar sonucunda jeneratörü noktamıza getirmeyi başardık. Sadece bir buçuk saat geçmiş olmasına şaşırdım, en az 3 saat gibi gelmişti! Açıkçası pek yardımcı olamadım o yüzden heval Rezan'a özeleştirimini verdim. Bunun gerilla hayatının bir parçası olduğunu ve zaman aldığını söyledi. Arazinin ve zamanın dayatığı bu fiziksel zorluklara alışmayı

öğrenmek ama önemli olan bu zorlukların üstesinden gelmek için gösterilen çaba ve iradedir. Heval Rêzan'ın inanılmaz bir şekilde ve adeta imrenilecek bir rahatlıkla yürüdüğünü, dağları ve yamaçlarını inip çıktığını çok iyi hatırlıyorum ama aynı zamanda bir sanatı gözlemler gibiydi.

Heval Rêzan sorumluluk duygusuyla, duruşuyla, heyecanı, gençlik ruhuyla en çok dikkatimi çeken arkadaştı. Kendisinin Bakur'a gitmek için HPG'ye gitme hedefi vardı. Nitekim öyle de oldu. Gider gitmez Bakur'a gidecek niteliğe ulaşmıştı. Onlarca işgalcinin cezalandırıldığı devrimci bir eylem sırasında Metina'da şehit olduğunu öğrendim. Bakur'a gidi-

yordu ama düşman Zap ve Metina'ya operasyon başlatıldığında hiç düşünmeden o direnişe katıldı.

Heval Rêzan'ın her zaman olduğu gibi yoldaşlık geçmişi ve mücadelesi, birlikte olduğumuz

dönemde ve şüphesiz daha

birçok arkadaş da kişiliğimde derin bir etkiye sahipti.

Birgün karargahımıza bir arkadaş gelmişti. Yuvarlak gözlükleriyle entelektüel bir havası vardı, birkaç kelime alışverişinde bulunduk ve entelektüel havasının gerçekten de çok zeki biri olmasından kaynaklandığı açıktı! Mühendislik okumuştü ve ülkem ve tarihi hakkında çok bilgiliydi. Solun tarihini ve ülkem potansiyelini de biliyordum, sohbetimiz

çok verimli geçti ve beni paradigmayı ülkemizde uygulama konusuna daha fazla adanmaya teşvik etti. Zapatistaların devrimci sürecini de biliyordu ve onlarla temas geçmemiz gerektiğini belirtiyordu. Duruşundan ve bilgisinden gerçekten etkilendim, ama bir PKK devrimcisinin farklı her zaman buydu.

Gare'ye yönelik saldırılar başladı.

Kürdistan'ın özgür dağlarında hissettiklerim ve yaşadıklarım, arkadaşlarla gelişen yoldaşıktan, operasyon esnasında uğradığımız andaki gerginlik ve karşılık verme istemi duygusundan, devrimci intikam arayışına ve öfkesine kadar pek çok anlamda benzersiz bir şeydi. kendini devrime adayın, omuz omuza yoldaşlık edenlerin şehadetleri ve parti yaşamının ne anlama geldiğinin örnekleri... Her şeyden önce farklı bir dille, farklı bir kültürle farklı bir coğrafyadan gelip PKK militanı

da, düşman saldırılarının başlangıcında en az 16 Türk askerinin öldürüldüğü bilgisini aldık. Etkileyici olan, aynı gün Kürdistan'ın 4 parçası ve ötesinde binlerce kişinin eylem yaptığı bu operasyona Kürt halkının hemen tepki vermesiydi. Bu sefer bu tarafta olmak ilginçti! Bu gerçekten çok farklı bir şekilde güç ve moral aldığımız bir şey. Gün normal bir şekilde devam etti, eğitimimizi yaptık ve öğle yemeğinden sonra mangaya yöneldim ki boğuk bir patlama beni şaşırttı. Talimat verildiği gibi hareket ettik. Benim için çok yeni ve ilk deneyimdi. Ama arkadaşların soğukkanlı duruşu ve düşmana karşı savaş istemi, moralleri çok etkileyiciydi. Bu bizi de pozitif anlamda etkiliyordu. Sanırım yurtseverliğin en somut tanımlarından biriydi gördüklerim.

olarak dağlarda olmak, Önderlik ve şehitlerle, her pratik çalışmada gündelik anların kanından ve terinden kazanılan özgürlük duygusunu kelimelerle ifade etmekte zorlandığım bir bağ oluşturdu. Şikeft koridorlarında ya da pratik çalışma sırasında her sohbette yaşanan derin yansımalar, o anın ihtiyaçlarını bir yoldaş açısından anlamak ve hepsi arasında yaşanan ortaklık aslında özgürlük arayışının temsil ettiği şeydir. Şehit Atakan'ın dediği gibi "Özgürlük arayışı özgürlüğün ta kendisidir" Ben de özgürlüğü yoldaşlarımdan yüzlerinde, veda anlarındaki kucaklaşmalarında, kendinden emin bakışlarında, Önderliğimizin duruşunda, yansımalarında gördüm.

Kasım Engin

Sykes-Picot, Dağılan Osmanlı, Sevr ve Lozan Antlaşmaları sonucunda Kürdistan'ın Durumu

Bölgeyi paylaştıran antlaşma olan Sykes-Picot, adını görüşmele-ri yürüten İngiliz Sir Mark Sykes ile Fransız George Picot'dan alır. 9-16 Mayıs 1916 tarihli bu antlaşma Ortadoğu ve Kürdistan'da unutulmaz izler bırakacaktır. Aslında Sykes-Picot Antlaşması, Rusya'da devrimi yapıp iktidarı ele geçiren Sosyalist Sovyet Hükümeti, Çarlık idaresi tarafından yapılmış tüm gizli antlaşmaları dünya kamuoyuna açıklamamış olsaydı belki de hiçbir zaman bilinmeyecekti. Bu antlaşmaya göre Rusya'ya; Erzurum, Trabzon, Van ve Bitlis Vilayetleri; Fransa'nın payına Aladağ, Kayseri, Akdağ, Yıldızdağ, Zara, Eğin, Harput ile Adana, Antep, Urfa, Mardin, Diyarbakır, Lübnan kıyıları ve Musul, İngiltere'ye ise Bağdat dahil Güney Mezopotamya ile Hayfa ve Akka limanları düşüyordu. Antlaşma-ya göre Fransa ve İn- giltere kendile-

rine ayrılan bölümlerde 'arzu ettikleri ve Arap Devleti ya da Arap Devletler Konfederasyonu için uygun ol-duğunu düşündükleri' idareyi kurabileceklerdi. İskenderun serbest liman olacak, Kudüs ve Filistin ise ayrıntıları sonra tespit edilecek uluslararası bir statüye kavuşturulacaktı. Antlaşmanın esas itibarıyla Almanya ve Rusya'nın ilerde Hindistan Yolu'nu tehdit etmesini önlemek için hazırlandığı anlaşılmaktadır, çünkü o yıllarda Arap Yarımadası'ndaki petrol varlığı bütün boyutları ile ortaya çıkmış değildir.

Sykes Picot Antlaşması'nda Kürdistan'ın durumu ise şöyle gelişir: Bilindiği üzere, zemini çok önceden misyonerler aracılığıyla hazırlanan bağlamda Suud'un Mekke Şerif'i Hüseyin ile İngilizler arasında birçok görüşme ve antlaşmanın yapıldığı sır değildir. Osmanlılara karşı savaşacak olan Suudlara krallıklar teklif edilecek-

tir. Yani Arap elitleri devletsel statüye kavuşacaktır. Doğaldır ki Araplara statü verildiğinde Kürtler bu işin dışında kalacaktır. Olan da budur. Nitekim en somut olarak 1921 Kahire Konferansı'nda Kürtlere statü tanınmama- çağı tamamen netleşmiştir. Bu karar öncesinde emperyalistlerin bu konuyu birçok kez tartıştıklarını ancak tamamen bir karara gitmediklerini daha sonraki Sevr Antlaşması'nda göreceğiz.

Birinci Dünya Paylaşım Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu'nun müttefikleriyle beraber resmen yenik

canlılık ve arayış gelişir. Unutmayalım ki; Mondros Ateşkes Antlaşması'yla esasta Osmanlı belli düzeylerde zaten teslim alınmıştı. Ordularını neredeyse silahsız- landırıldıkları gibi, bu antlaşmaya Osmanlıların uy maması durumunda ise zaten kendilerine her türlü müdahale hakkını 7. maddede saklı tutmuşlardı.

1918 yılında kurulan Kürdistan Teali Cemiyeti'nin İstanbul başta olmak üzere Kürdistan'da da örgütlenme girişimleriyle beraber Kürt Hareketleri, Kürdistan'a kaymaya

sayılması sonucunda, bölünüp parçalanmayı kabul eden antlaşmayı imzalamasıyla birlikte, Kürtler açısından da yeni bir dönem başlamış oldu. 30 Ekim 1918 Mondros Mütarekesiyle Ermeni ve Kürt halkının statüsünün ne olacağının da gündem olması ile beraber Kürt elitlerinde de ciddi bir

başlar. Osmanlı içinde Bağımsız Kürdistan istemiyle ortaya çıkan Kürt egemenleri, hem Osmanlı ile ilişkilerini sürdürmüş hem de İngiliz ve Fransızlarla bağlantılarını devam ettirmişlerdir. Ağırılıkta Osmanlı bürokrati olan bu kesimler, her iki ilişkiyi birlikte yürütmüşlerdir. Kendilerine olan özgüven

yoksunluğundan dolayı dışarıya dayanarak güç olmayı düşünmüşlerdir. Ancak bu dönemde Kürdistan topraklarının büyük bir kısmını içine alarak kurulacağı söylenen Ermeni Devleti korkusu, Kürt egemenlerinin ve halkın çoğunluğunun, 'Osmanlı'yı kurtaracağım' diye ortaya çıkan Mustafa Kemal'i desteklemeyi getirir.

Kaldı ki Hamidiye Alayları, gelişen Ermeni milliyetçiliğine karşı, Osmanlı'nın halkları birbirine kırdırtma politikası temelinde yaptığı kışkırtmalar ile katliamlar yapmaktan çekinmemiştir. Osmanlının son d ö n e m -

açıktır.

Ayrılık hele hele bir birine karşıt olmak elde var olanın da gerçekten gitmesi olacaktır" diye tanımlamaktadır.

Erzurum ve Sivas Kongrelerinde, Kürt ve Türk birlikteliğinin işlenmesinin temel sebebi, başta işgalcilere karşı güç birlikteliğinin gerekliliğidir. Anadolu ve Kürdistan'da işgallere karşı yerel düzeyde kendiliğinden gelişen direnme hareketlerinin bu kongrenin sonucunda birleştirilmesiyle birlikte, tüm cephelerde savunma heyetleri oluşturulmuştur. Bu

lerinden başlayarak geliştirilen bir ilişkinin devamı olan bu tavır 'gavura karşı Müslüman ümmetinin birlikteliği' olarak geliştirilmiştir. Abdullah Öcalan bu birlikteliği, "Türk-Kürt egemenlerinin bu ittifakına batıda Yunan saldırısıyla Rumlar, doğuda ise Ermenilerin geniş iddiaları eklenince, tek doğru kurtuluş yolu olduğu

dönemde Kürt örgütlerinden bir kısmı Sultanla hareket ederken, diğerleri ise ciddi bir etkinlik göstermemişlerdir. M. Kemal tarafından oluşturulan Millet Meclisi, Kürt egemenleri tarafından desteklenmiştir.

İstanbul Meclisi'nin dağılması sonucunda kaçan parlamenterler ve Anadolu'daki direnişçi grupların

temsilcileri M. Kemal öncülüğünde Ankara'da Büyük Millet Meclisi'ni kurarlar. Meclis, Anadolu'da bulunan Osmanlı birliklerinin terhislerini durdurarak kendilerine bağlarken, Kürtlerin desteğiyle Doğu Cephesi'nde savaş kazanılır. Maraş, Antep ve Urfa'da halkın kendi örgütlülüğüyle işgal karşısındaki başarısından sonra batıda da Yunanlılara karşı cephe açılır. Batıda daha zor geçen direniş, Kürtlerin desteğiyle başarı sağlar.

Böylece Sevr Antlaşması pratik olarak işlevsiz kalır. Kasım 1922'de İsviçre-Lozan'da görüşmelere başlanır. Ve aynı yıl Türkiye yeni bir ulus devlet olarak, daha önce 28 Ocak 1920'de Osmanlı Meclis-i Mebussan tarafından kabul edilen Misak-ı Milli sınırları temelinde 24 Temmuz 1923'de kabul edilerek Lozan Antlaşması sonuçlanır. Cumhuriyetin ilanından önce yapılan bu antlaşmada Kürtleri temsilen katılan Büyük Millet Meclisi üyelerini de işaret etmek suretiyle İsmet İnönü'nün kendisini Türklerin ve Kürtlerin ortak temsilcisi olarak kabul ettirmesi sadece bir aldatmaca değildir.

Devam edecek olursak, hiç şüphesiz bağımsız ya da ayrılmış bir Kürdistan'ı düşünen fikirler de olmuştur. Kürt elitlerinin dış güçlerle olumsuz tarzda ilişkilene gelenekleri karakterleri gereği zaten vardı. Kendine güvensiz olup tarihten süzülüp gelen dış güçlere yamanma, yaranma, kendi halkına güvensiz yaklaşımlar ve davranışlarla güç olunabileceği düşünüldü. Ancak 1919'da Mahmut Berzenci'nin başına getirilenler göz önüne

alındığında İngilizler Şêx M. Benzeneci'yi aynı yıl tutsak alarak Hindistan'a sürmüşlerdi her zaman dış güçlerin güvenilecek unsurlar olamayabileceğini gösteriyordu. Bu arada dış destekli tahrikler ve kışkırtmalar, Kürdistan'da Asurîlerin isyanları ve Kürtlere karşı kışkırtılmaları gibi hususlar da dikkate alındığında, Kürtlere gösterilecek kısmi uzlaşmacı yaklaşım, Kürtleri Türklerin yanına çekebilirdi. Ve sonunda gerçekleşen de aynen bu durum oldu.

Kürtler tarihlerinde üçüncü kez Türklerle ellerini uzatarak tehlikelerle dolu tarihi bir badireden geçmelerine yardımcı oluyorlardı. Bu da Lozan Antlaşması ile olacaktı. Neydi Lozan?

“Lozan Anlaşması Türkiye'nin sınırlarını çizen ve Türkiye Devleti'nin varlığını ortaya çıkartan bir antlaşmaydı. Türkiye'yi temsil eden heyet ve Ankara'da oluşan yönetim kendisini Türklerin ve Kürtlerin ortak yönetimi olarak ifade ediyordu. Ancak Lozan Antlaşması'nda Kürtlerin adı olmadı, yeri olmadı. Lozan görüşmelerinde Kürt temsilciler bulunmadılar. Türkiye'nin sınırları çizildiği halde, Türkiye'ye Türklerin ve Kürtlerin yaşadığı topraklar dendiği halde, iki toplumun ortak devletinin oluşturulduğu söylendiği halde bunlar ne resmi yazıya geçti ne de somut olarak Kürtleri temsil eden herhangi bir heyet Lozan Antlaşması görüşmelerinde bulundu. Kürtler katılmadılar, Lozan'da yok sayıldılar.

Aslında Kürtler katılmadılar ama bu Lozan görüşmelerinde Kürt Sorunu'nun Kürdistan'ın görüşülmediği anlamına gelmiyor. Hayır; çok sert tartışmalara hatta en sert tartışmalara Kürt

Sorunu üzerinde rastlandı. En sert tartışmalar Kürt Sorunu üzerine yaşandı, Kürdistan üzerinde yaşandı. Bunlar belgelerle sabittir. İsmet İnönü önderliğindeki Kemalist heyet, sıkıştığı anda kendisini Kürtlerin ve Türklerin ortak temsilcisi olarak sundu. Buna karşı İngiltere ve Fransa da zaman zaman, çeşitli Kürt temsilcilerden aldıkları imzalı dilekçeleri görüşme gündemine getirdiler. Örneğin; Osmanlı İmparatorluğu'nun İsveç Ataşelerinden olan Kürt Şerif Paşa var. Ondan işte 'şu hakları istiyoruz' biçiminde aldıkları dilekçeyi kullanmak istediler. Şerif Paşa'yı zaman zaman Lozan'a getirdiler. Ve onunla İsmet İnönü öncülüğündeki heyeti tehdit etmeye, dengelemeye çalıştılar. Sonuçta Türkiye Irak sınırı çizilemediği gibi Kürtler de yok sayıldı. Türkiye'nin diğer alanlarda sınırları çizildi. Boğazlar sorunu çözüldü. Türkiye toplumu tanımlandı. Özellikle azınlıklar ve onların hakları belirlendi. Kürtlerin adı çok genel bir iki şeyde geçti. Oluşan devletin üçte birini oluşturan bir toplum olmasına rağmen yer almadı. Yok sayıldı aslında. Hasıraltı edildi. Birbiriyle Kürdistan üzerinde sert mücadele yürüten, anlaşamayan taraflar sonuçta Kürt'ü yok sayarak, Kürt toplumuna dair herhangi bir şeyi anlaşıma metnine koymayarak anlaştılar. Kürt inkarı işte böyle oluştu ve başladı. Daha sonra Kürt aşiret ve dini önderlikleri, ileri gelenleri ortaya çıkan sonuçtan memnun

olmadılar. Buna itiraz ve isyan ettiler. Kuzey Kürdistan'da ettiler. Güney Kürdistan'da itiraz ettiler. Doğu Kürdistan'da itiraz ve isyan ettiler. Fakat bu isyanlar feodal aşiretçi düzeyi aşamadı. Örgütlü ve bilinçli bir ulusal kurtuluş hareketi düzeyine gelemedi. Sonuçta, oluşan sistem tarafından ezildiler. Bastırıldılar. Katliamlarla Kürt toplumu susturuldu." (Selahattin Erdem)

Nasıl ki 1071 yılında Malazgirt'te Alparslan'a Anadolu yolu açılmış ise ve nasıl ki 1514 yılında Yavuz Sultan Selim'e doğu yolu açılarak cihan imparatorluğu olma hattı açılmışsa, bu kez silinmekle yüz yüze kalan ve tarihinin en zorlu süreçlerinden belirsizliğe doğru yuvarlanmanın önünü Türkler için tekrar Kürtler almışlardır. Bu dayanışma ve ortaklık, TBMM'nin oluşumuna kadar gider. Meclis, başlangıçta Kürt ve Türklerin ortak meclisidir. 24 Temmuz 1923'te, yeni Türk Cumhuriyeti ile imzalanan bir antlaşmayla bugünkü üniter ulusal devletin temelleri atılmış olur.

GEL O TU DIZANI

Damezrênerê Komara Kurdî ya Mehabatê kî ye?

A) İhsan Nuri Paşa B) Qazî Mihemmed C) Simkoya Şikakî D) Ferzende Beg

Dengbejiya Xezal Dînê kî dibêje?

A) Seyitxanê Boyaxci B) Meryem Xan
C) Şakiro D) 2 Asîka Qadir

Êzidiyan di kîjan tarîxê de fermana 74'an derbas kir?

A) 3'ê Tebaxê B) 9'ê Cotmehê C) 3'ê Îlonê D) 7'ê Tebaxê

Gotina "Em jiyanê qasî ku oxira wî de bimirin hez dikin" ya kî ye?

A) Kemal Pîr B) Mazlum Doğan C) Ali Çiçek D) Hayri Durmuş

LÊKOLÎNEK LI SER ÇANDA JINAN

Dema folklor, wek zanista gel tê lêkolîn kirin, tê de govend jî di nav de, şewaza jiyana mirovan dike mijara xwe, her tiştê civakê ji zayîn heta mirinê, tekiliyê jin û zilam, kar û xebat, çandinî, şivantî, dawet heta şer dibe mijara lêkolînê.

Wê demê taybetmendiyên çanda aryan û çanda semîtîk jî dikare were lêkolîn kirin û şirove kirin. Lê tiştê balkêş ewe ku, civakên wek gelê arî tîen naskirin, mînak fars, afghan, Pakistan, hind de, dansên wan de destê hev girtin û weke kurdan govend gerandin nîne. Lê bi çandên dîtir re ji hev bandorbûn jî çêbûye.

Dîsa tevgerandina govendên kurdan de bêtir kolektîfbûn, fiğurên nerm, tevgerên cûrbicûr hene û govendên şer de jî êrişkarî nîne, di daw-

iya şer de lihev hatin heye. Di vir de mînaka govenda YARKUŞTA herêma Varto berbiçav e. Jinek xwe davêje navbera şer û laçika sere xwe datîne. Şer wê demê bi aştî disekine. Dema giştî govendên li Rojhilata Navîn bi vê perspektîfê were nêrandin, di milê dîrokê de berxwedana çanda Kurd beramberî wan taybetmendiyên êrişkar yê gelê dîtir, çawa berxwedaye dikare rehet were dîtin. Di dîrokê de Kurdan di milê siyasî dibe ku wenda kiribin, lê ji ber berxwedaniya çanda aryan heta roja îro xwe parastîye û guhêrtin çêbin jî, tûne nebû ye.

Ji ber govend bi giştî taybetmendiya jiyana civakê dide xuya kirin. Em dikarin îxaneta hundirîn, hovîtî, kuştin, talana, li ser kurdan çêbûye, û beramberî kê çawa berxwedaye bi wan govendên şer de jî weke ku di dengbêji-

yan de hene, weke belgeyên dîrokî şîrove bikin. Mînak govenda Xelef ya Botanê heye. Di stran de behsa Êzdîn şêr dike, govenda xelef jî bi vê stranê tê gerandin. Di vê derê nakokiya Êzdîn Şêr û Bedirxan Beg tê xuya kirin. Di bingeh de nakokîyên desthilatdarên kurd û parçebûna wan di pêvajoyek dîroka kurdan de tê belge kirin. Her çiqas govend cûda jî be, lê mijara stranê tam jî ev e.

Lê dema em govendên civakên semîtîk jî dinerin, ew jî bi vê şêwazî kêfxweşî û jiyana xwe peşkes dikin. Di govendan de jin-zilam deste hev digirin û govendê digerînin. Govendên jinan ku bi tenê û govendên zilam bi tenê digerînin jî hene. Lê tişta esasî ewe ku taybetmendiya govenda kurd de zilam de hişkbûn, êrişkarî, talan nîne ango govendên şer bi aştî diqede. Di govendên şer yê kurdan de her xweparastin tê de heye. Lê yê semîtîk wek ereb, aşurî, Kafkas de êrişkarî, şer û hişkbûn heye. Di deste zilam de şûr anjî sîleh heye. Lê rola jin di govendên Kafkas û ereban de nazikbûn, amûrê zayendî bûn zêde pêş e.

Çawa ku cil û bergên jina kurd de kofî heye, çandên semîtîk de jî aksesuarê ji serî de hene. Di vê mijara kofîyê serê jina kurd de lêkolînek diltêr çênebûye. Di mijara jin de pêwendiya bi mar re, di çanda aryan de mar çima pîroz e tam bersiv nehatiye dayîn, ango ne têrkerin. Lê di lêkolînên tîr kirin de, di mijara kofî de, Xwedevendên(Venus) ku laşe xwe tazî ne û qelew in, di serê wan de her tim aksesuarek heye. Şibandinek wê bi kofî re dikare were kirin.

Peykerên jin yê ku ewrûpa derdikevin, em ji bîr nekin ku-li ser Mezopotamya çûne wê derê. Heta ku civakbûna ku-li Mezopotamya dihat jiyana kirin 3-4000 sal pişt re derbazî Ewrûpa dibe.

Di hin lêkolînên li ser sembol û wêneyên dema paleolîtîk de, yê li ser kevîran hatine xêz kirin de, “mar” jî hatiye pênase kirin. Di vê mijarê de pirtûka Mehmet Ateş ya (Mitolojiler ve semboller) de jî gellek lêkolîn û nêrînên bi wate hene.

Spîral wek temsîla hêka(malzarok) jin û Sperma ya ku dora hêk digere ve, li ser kevîran hatiye xêz kirin. Ji ber vê jî fallus bi vê sembole bi wate kirine. Zanyarekê Etnolog bi navê Crawley jî zayenda zilam (nêr) dişibîne mar, ku wek sembola wê pênase dike. Sembola mar: jin- zayîn-mirîn-tenduristî- reînkarnasyon tîne ziman.

Şopandina xweza, çawa ajalên bi perr ji hêkan

derdikevin, dîsa mar-jî ji hêk derdikeve. Ew wek sembola zayînê gelek bi wate ye. Mar wek regenerasyon/ jinûve çêbûn tê simbolîze kirin. Ji ber- ku çermê xwe diguhêre, zivistanê dikeve bin erde, dema germ dibe dîsa derdikeve ser rûyê erde. Di vir de bi Mîtolojiya Inanna-Dumuzî ya ku 6 meh bin erd de dijî, lê biharê(21 Adarê) û havînê tê ser erd re jî dikare were girêdan. Jin jî her meh xwe nû dike. Di vê derê de pêwendiya jin û mar bi hev re çêdibe. Lê mijara tenduristî de mar temsîla herdû zayendan dike.

Şahmaran bi xwe jî kofî ser serê wê ye, qoçên wê hene, qoç temsîla xwedevendîtî ango pîrozî ye. Dîsa stêrk an jî heyv jî li ser kofî wek sembola jin dîsa biwate ye. Bi giştî, di serî de heya dawîya xwe, dişibe spiral û di heman demê de şibandina hêk heye. Ev giloverbûna ku mar û Şahmaran(serî-dawî) çêdike, di heman demê de rehma, malzaroka jin temsîl dike. Li ser piştê Şahmaran carna çûk (di mîtolojiya xweza) carna gûlên sor (evin) hene. Girêdana ji xweza re, eşq/ hezkirin, zanist û xweşikbûn tê de heye. Wek encam, hemû sembolên di Şahmaran de, reînkarnasyon, jinûve zindî ango dayîkbûn, hezkirin, bereket û yekitiya jin-zilam dide diyar kirin.

Tevî ku dîroka Şahmaran ne diyar e, lê gellek mîtolojiyên ku jin û mar bihev re gire didin hene, di Hîtîtan de Ejderha Illuyanka û Medusa bigir heta di olên yekxweda de Lîlît. Ev xwedevendên jin hemû temsîla jina serî natewîne, azadî, xweza ve girêdayî ye, koletî qebûl nake, dikin. Di bingeha xwe de jina civaka xwezayî temsîl dikin.

Di vir de lêkolînên hatine kirin hene, danehevên derketine pêş dide xuya kirin ku, B.M. 24hezar sal berê, jin û zilam bi hev re nêçirvanî kirine. Hestiyên ku-di şikefte(Grotta del Caviglione) li Îtalia û dîsa li Fransa Vix BM 500 – 450 hatiye vedîtin de, vê dide nîşandan. Di serê jinê de xemleke wê heye. Dîsa piştrast bûye ku wêneyên nêçirvaniyê ku-di Şikeftan de hatine xêzkirin, jinên nêçirvan ev wêneyê çêkirine. Di vê xalê de tişta em jê derxinîn ewe, jinê nêçirvanî jî kiriye, li ser diwarên Şikeftan resim jî çêkirine. Lê ji ber-ku arkeolog zilam in, ew wek kare zilam dane xuya kirin. Lê di civaka xwezayî de wekhevî heye, kes kesekê meztir, xurtir, pêşketîtir nîne. Mirov dikare Şahmaran jî weke sembola dema Xwedawendan ku jin-zilam wekhev in bigre dest.

Korkunç ellerinle bastırıp yarımı
dudaklarını kanatarak
dayanılmakta ağrıya.
Şimdi çıplak ve merhametsiz
bir çılgılık oldu ümid...
Ve zafer
artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar
turnakla sökülüp koparılacaktır...

Günler ağır.
Günler ölüm haberleriyle geliyor.

Düşman haşin, zalim ve kırmaz.
küyor çarpışarak insanlarımız
— halbuki nasıl hakketmişlerdi yaşamayı —
öliyor insanlarımız

— ne kadar çok —
sanki şarkılar ve bayraklarla

bir bayram günü nümayişe çıktılar
öyle genç
ve fütursuz...
Günler ağır.
Günler ölüm haberleriyle geliyor.
En güzel dünyaları
yaktık ellerimizle
ve gözümüzde kaybettik ağlamayı:
bizi bir parça hazin ve dimdik bırakıp
gözyaşlarımız gittiler
ve bundan dolayı
biz unuttuk bağışlamayı...

Varılacak yere
kan içinde varılacaktır.

Ve zafer
artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar
turnakla sökülüp
koparılacaktır...

Ş. ZANA ROJDA

Ş. XEBAT KOP

**“PKK BAYRAĞI
HEP DALGALANACAKTIR,
ASLA İNMEYECEKTİR”**